

AGATHA CHRISTIE

F. RIVIERE

F. LECLERCQ

ON KÜÇÜK ZENCİ

AGATHA CHRISTIE KOLEKSİYONU

ON KÜÇÜK ZENCİ

Zenci Adası... Yeni sahibi hakkında pek çok şey söyleniyor... Çok zengin bir yankee mi, Hollywood starlarından biri mi, yoksa İngiliz amirallerinden biri mi?
Uzun sözün kısası, on kişiye gelince - yargıçtan playboya, sekreteri unutmadan - hepsi tatillerini adada geçirmeye davet ediliyorlar, hepsi hiçbir şeyden kuşkulanmadan oraya koşuyor. Ama orada, harikulade malikanede, onları, her birini, birer birer itham eden plağa kaydedilmiş sesten başka biri karşılamıyor... Bir panik yaşanıyor...
Ondan sonra, on küçük zenci rondunun kıtalarının ritmine uygun bir biçimde davetlilerin sayısı azalmaya başlıyor. Kimsenin gözünün yaşına bakılmadan, acımasızca...

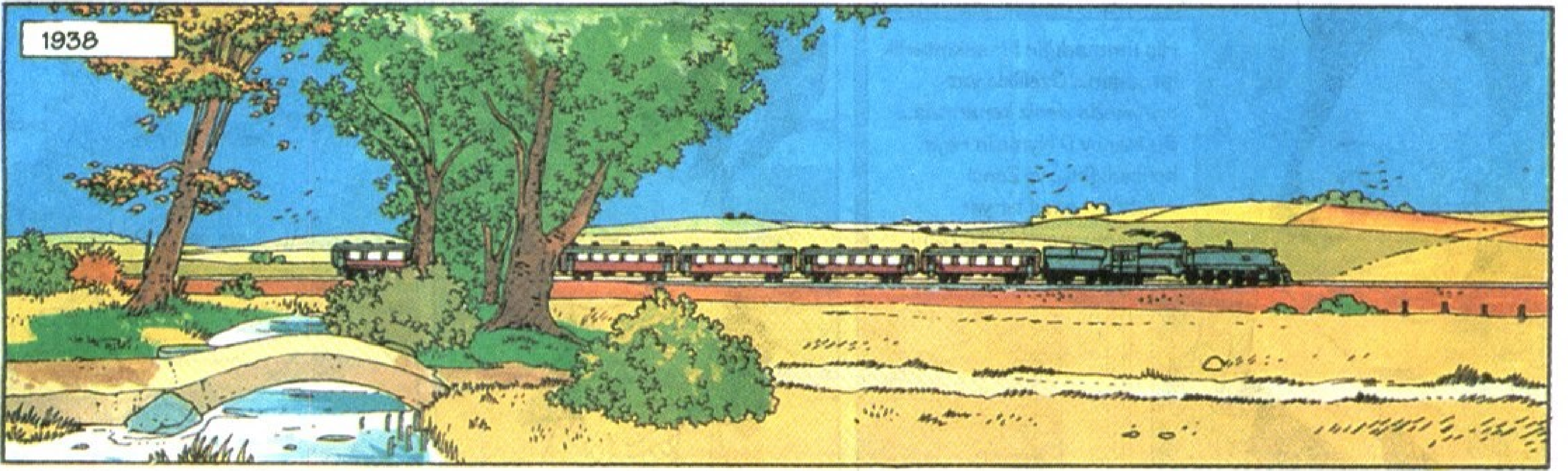

Diğer Kitaplar

- Nil'de Ölüm
- Bitmeyen Gece
- Orient Ekspres Cinayeti
- On Küçük Zenci
- Gizli Düşman

Orijinal adı: And then there were none

1938

Yargıç Wargrave

Çok sevgili dostum Lawrence, yıllardan beri sizden haber alamıyorum. Zenci adasına gelin. Orada büyüleyici bir manzarayla karşılaşacaksınız. Birbirimize anlatacak o kadar çok şeyimiz var ki. Burada doğayla başbaşa, temiz havadan yararlanıp güneşte yanabilirsiniz. Gelecek hafta sonu Paddington'dan saat 12.40'ta kalkan trene binin. Sizi Oakbridge'de bekleyecekler. Her zaman sizin,
Constance Culmington

Esrarengiz Zenci Adası... İşta Lady Constance'ın sitili bu.

CLIC

Vera Claythorne
Yarım saat sonra Oakbridge'de olacağız bayan.
Teşekkürler.

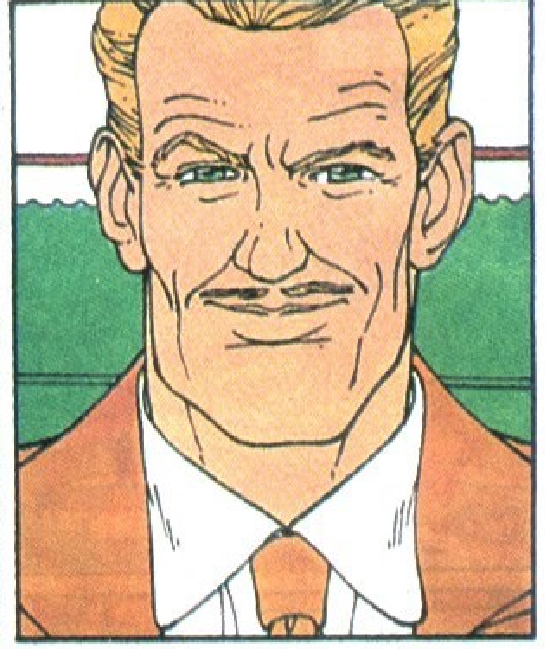

Aaa! Ajanstan gelen mektup...
MISS VERA CLAYTHORNE
33, HOLBORN ST.
LONDON

MISS VERA CLAYTHORNE
33, HOLBORN ST.
LONDON

Hiç ummadığın bir sekreterlik işi canım... Özellikle yaz oratsında deniz kenarında... Bu Nancy D'Nyme'in neye benzediğini... ve Zenci Adası'nın nasıl bir yer olduğunu merak ediyorum!

Bu adam, durmadan gezip dolaşan birine benziyor...
Bu kız bir öğrtemene benziyor... Ya da bir mürebbiyeye... Daha çok, eti budu yerinde güzel bir kadın!

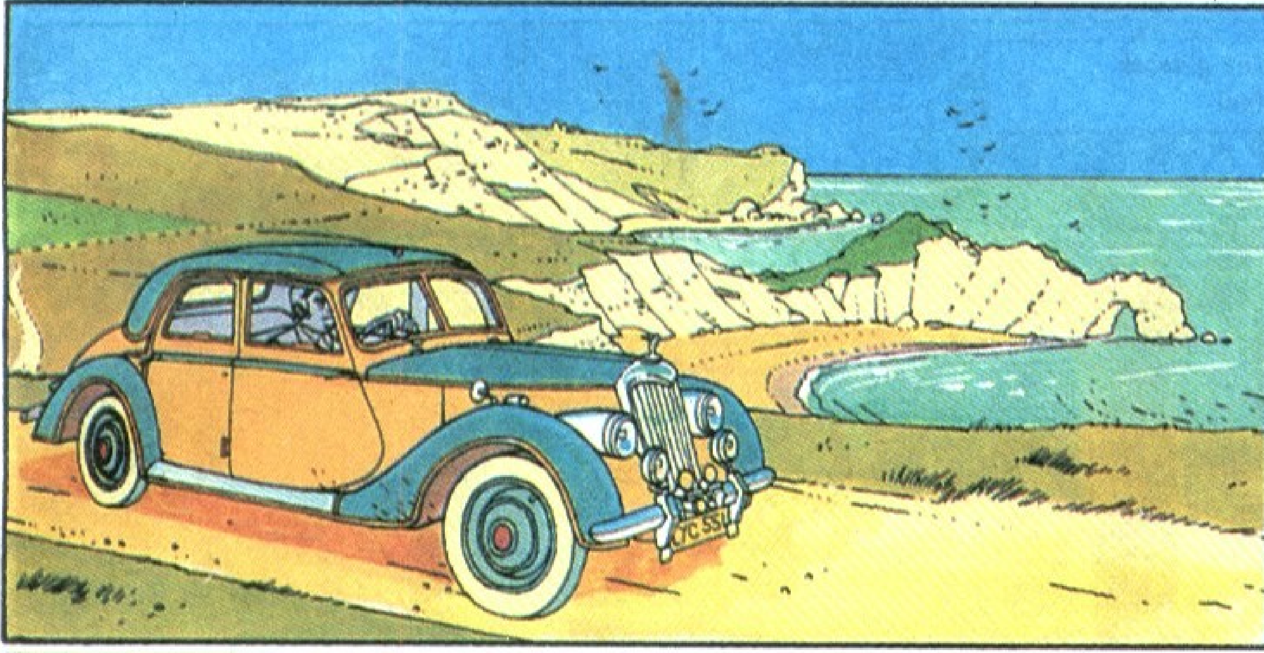

Philip Lombard
Benim bu trende ne işim var?.. Devon'da bir adada bir hafta. Bütün masrafları ödenmiş... Pöh, boş ver! Ben ne adalar gördüm... Bu Zenci Adası?.. Bir sinema starına ait değil miydi?å

Tanrıb ne kadar sıcak!.. Sanki oraya hiç ulaşamıyacakmışız gibi geliyor...
Az sonra orada olacağız... Siz tatilinizi Sticklehaven'da mı geçirecekeiniz bayan?

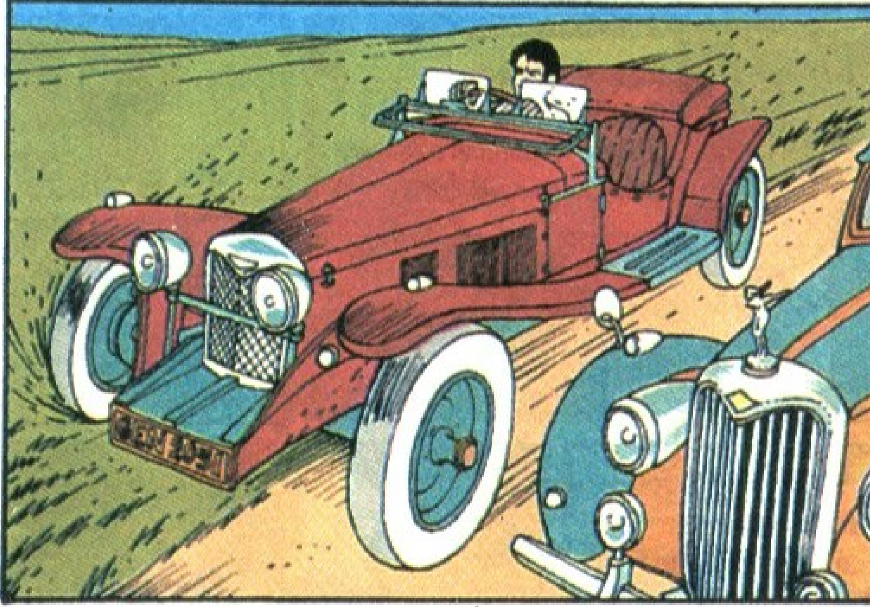

Hayır, Zenci Adası'nda... Bir tanıdığım orada aile pansiyonu uşletiyor da...
Yaa! Bu çok romantık bir şey... Öyle değil mi Neron?

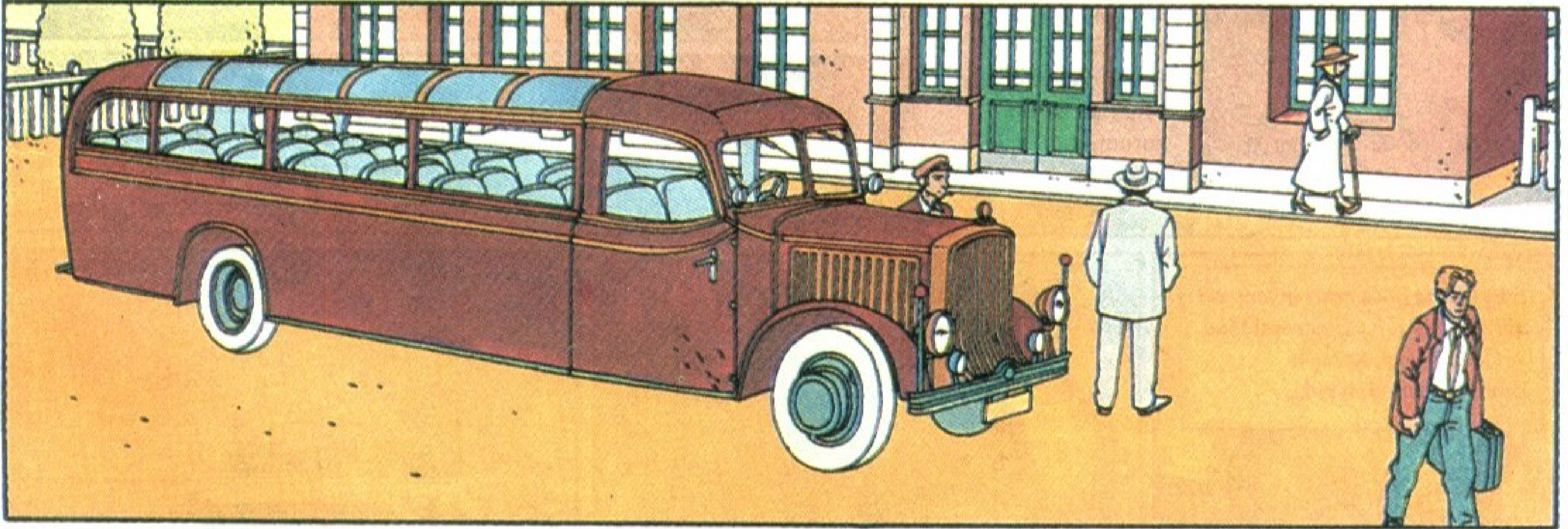

Emily Brent

General Mac Arthur
Çabuk olun dostum ben Oakbridge aktarmasını kaçırmak istemiyorum.

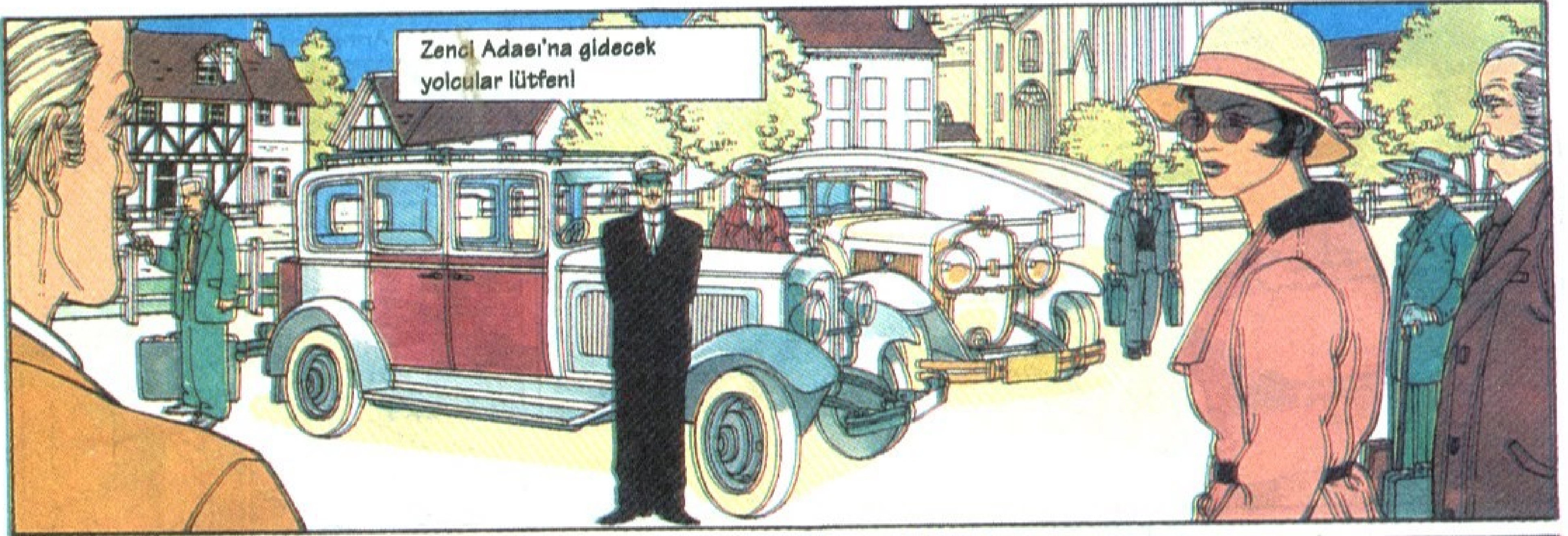
Doktor Armstrong

Bu gelen adam
küstahın biri olmalı!

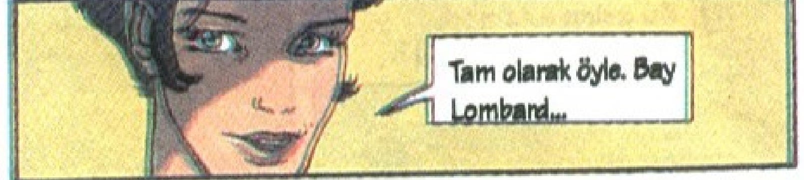
İşte biri daha! Böyle yolda oyalanan, vakit öldürenlerden nefret ediyorum...
Tony Martson

İşte geldik bay Davis... Siz Zenci Adası'na gideceksiniz değil mi?

William Blore
Evet! Üzeri martılarla kaplı, şu kötü kokan kayalığa... Yıllar önce oraya gitmiştim. Ben, ilginç yedi kişiyle oraya davet edildim. Çok ilginç değil mi? Hah hah ha!

Zenci Adası'na gidecek yolcular lütfen!

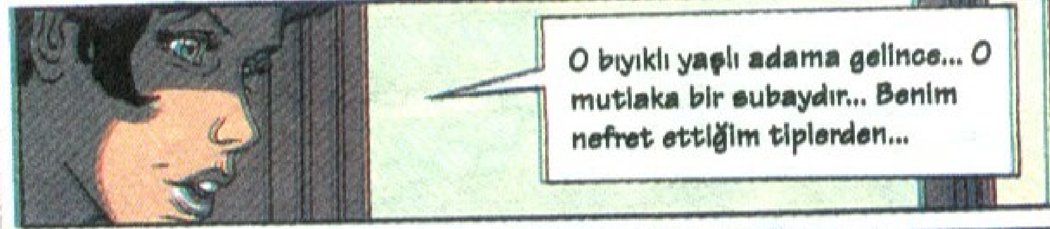

Böylece siz, bayan Claythorne, bay ve bayan O'Nyme tarafından sekreter olarak angaje edildiniz...

Tam olarak öyle. Bay Lombard...

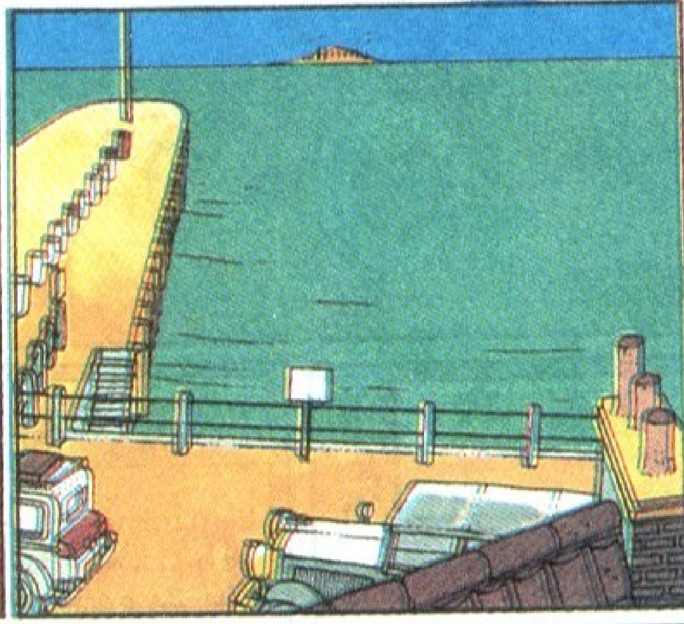

Ooo! Bana Philip diyebilirsiniz!

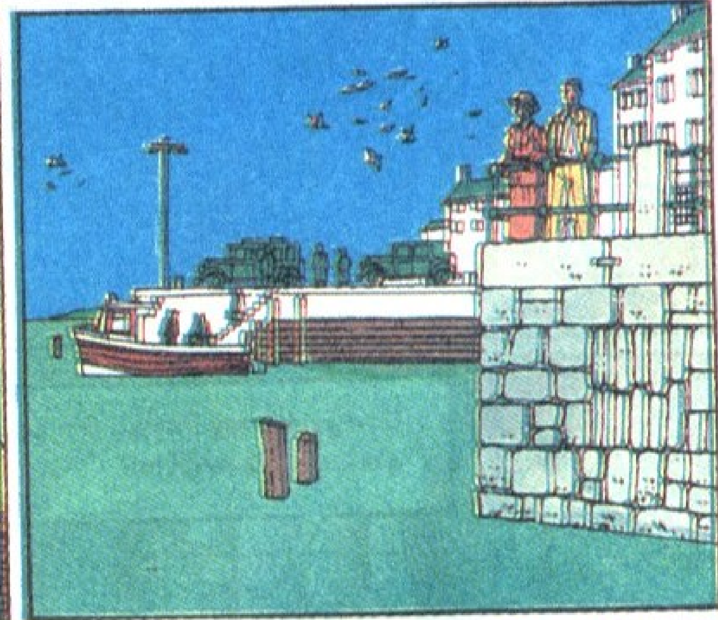

Ben daha önce Torquay'a gelmiştim. Ama bu adaya ilk defa gidiyorum... Bu bir fırsat, şu sıralarda Londra nefes alınamaz durumda...

Öbür taksideki yaşlı kızı gördünüz mü?.. O bizim ev sahibimizin yaşlı dadısı olmamalı!

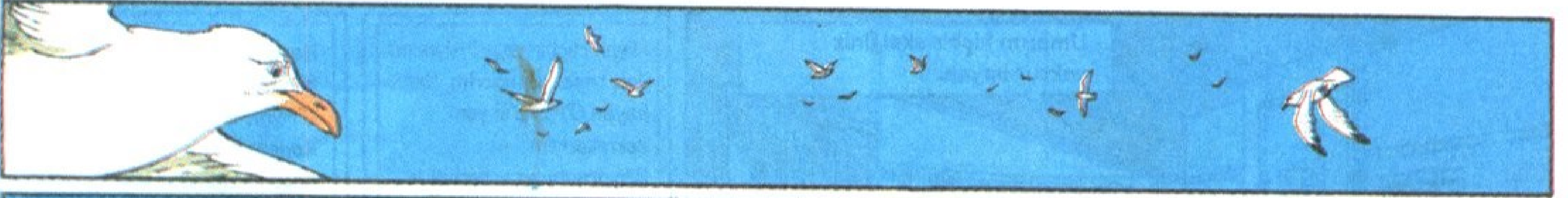

O bıyıklı yaşlı adama gelince... O mutlaka bir subaydır... Benim nefret ettiğim tiplerden...

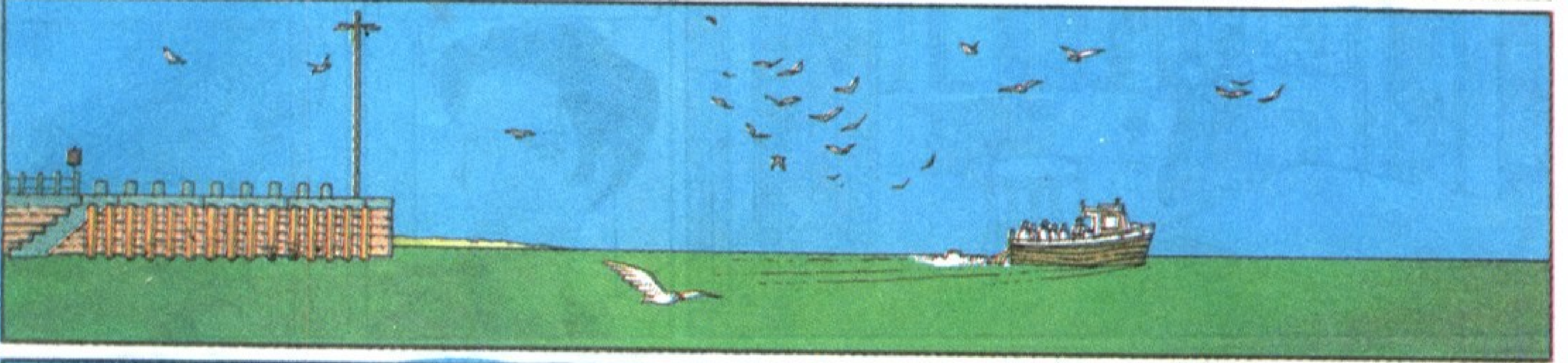

Sanki daha önce onu bir yerlerde görmüş gibiyim... O general Mac Arthur... Büyük savaşın kahramanlarından biri...

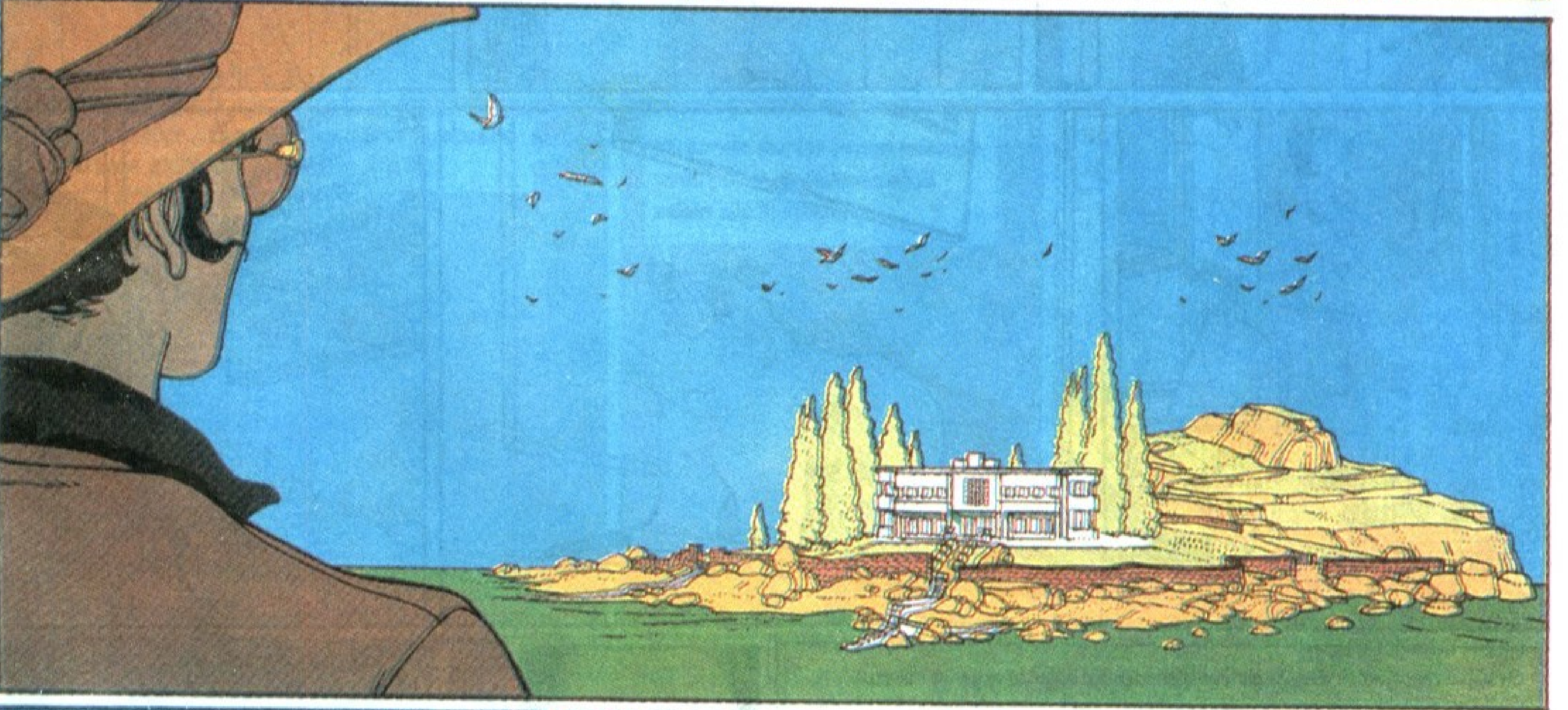

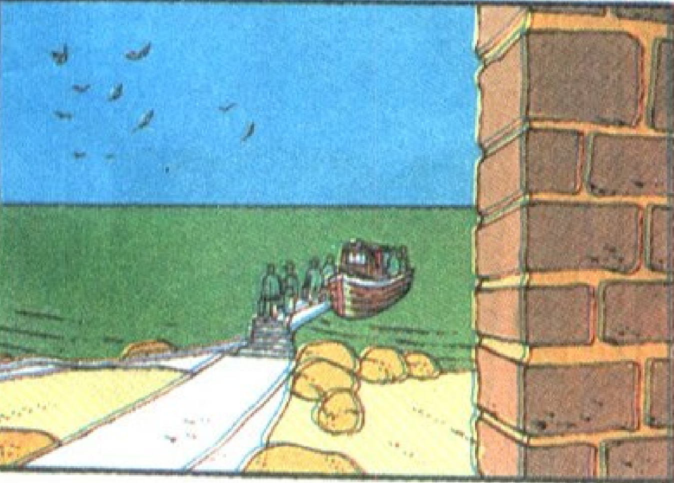

Deniz sakin...
Allahtan öyle... Beni deniz tutar!

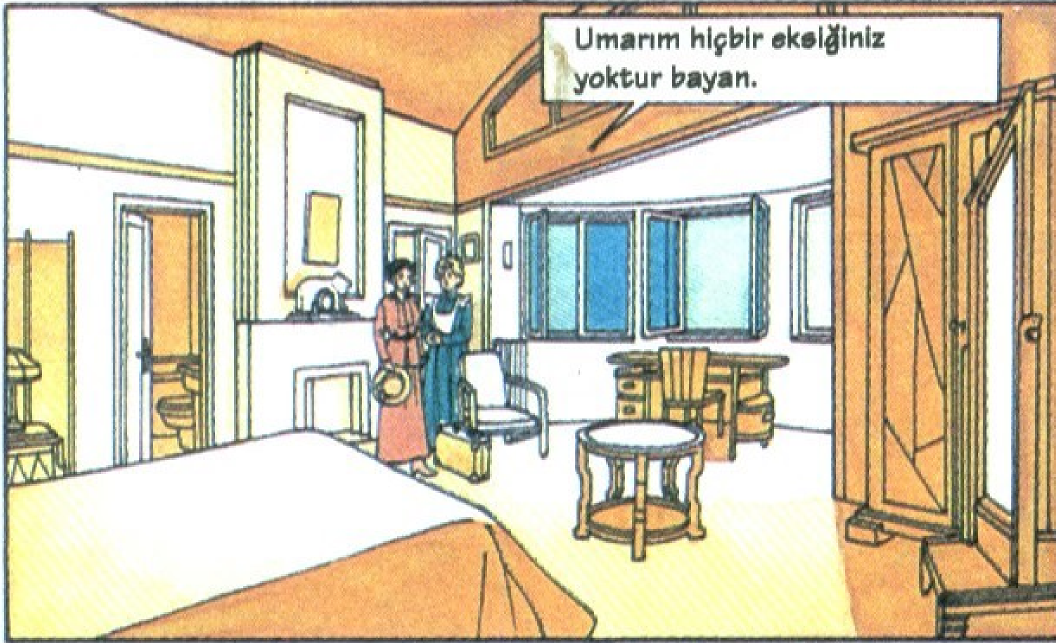

Baylar bayanlar ada göründü

Bayanlar, baylar lütfen içeri buyrun... Ben bay Rogers'im.

Ev sahipleriniz bay ve bayan O'nyme ne yazık ki üzücü bir rötardan dolayı ancak yarın gelebilecekler. Odalarınıza çıkmak ister miydiniz? Yemek servisi saat sekizde yapılacak!

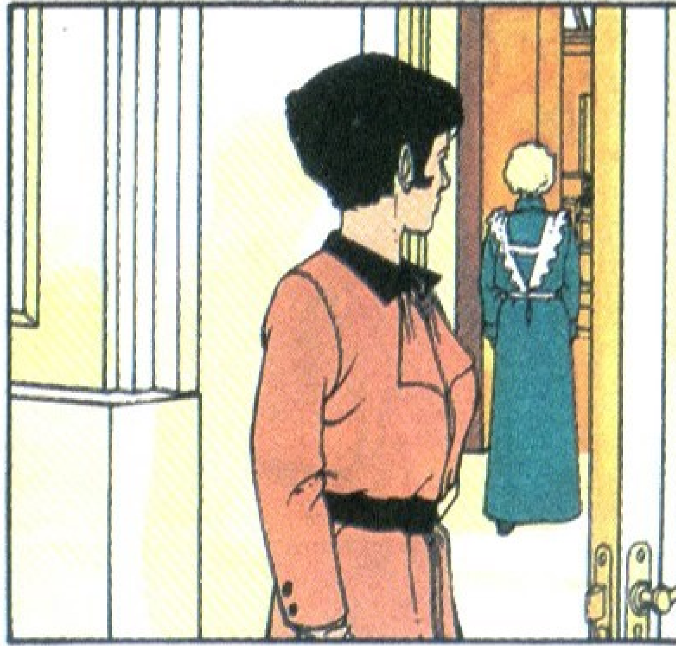

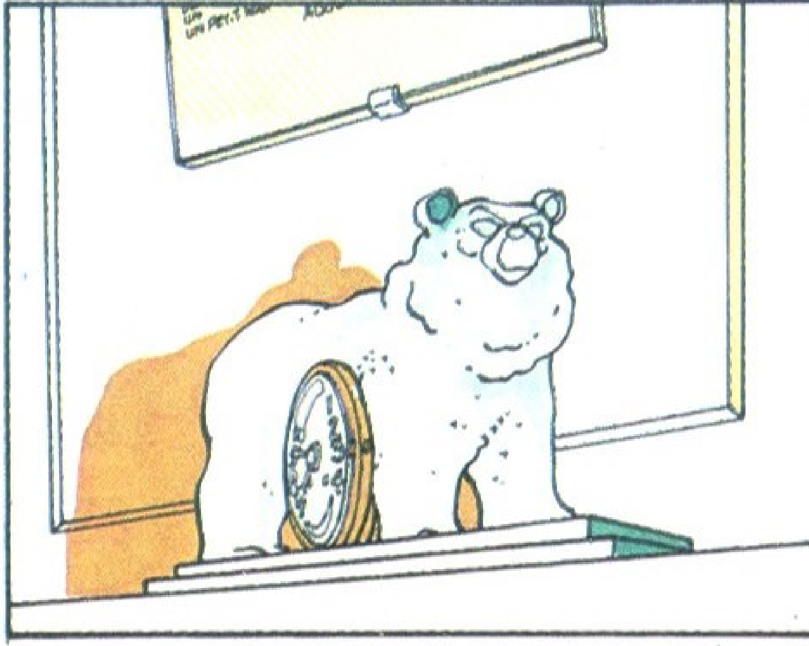

On küçük zenci yemek yemeğe gittiler. İçlerinden biri boğuldu ve geriye dokuzu kaldı.Dokuz küçük zenci gece geç saatlere kadar uyanık kaldı. İçlerinden biri uykudan uyanmayı unuttu ve geriye sekizi kaldı Sekiz küçük zenci Devon'da gezintiye çıktılar. İçlerinden biri oradan ayrılamadı ve geriye yedisi kaldı.

Yedi küçük zenci ormana odun kırmaya gittiler. İçlerinden biri kendisini ortadan ikiye biçti ve geriye altısı kaldı.

Altı küçük zenci arı kovanıyla oynadılar. İçlerinden birini yaban arası soktu ve geriye beşi kaldı.

Beş küçük zenci hukuk tahsili yaptılar. İçlerinden biri avukat oldu ve geriye dördü kaldı.

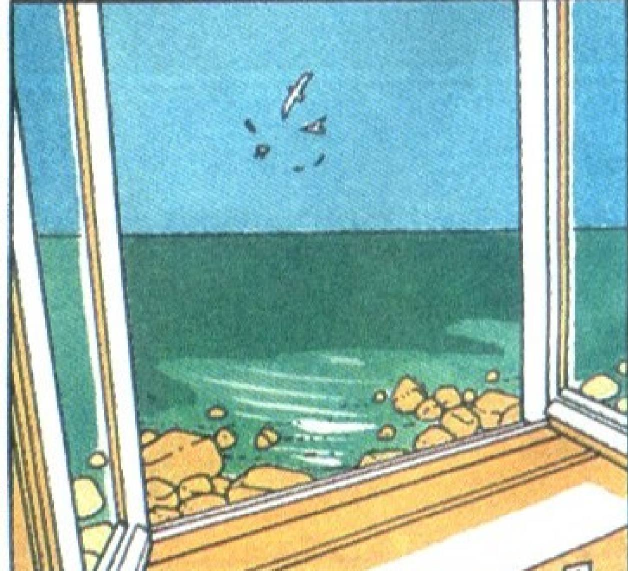
Dört küçük zenci denize açıldılar. İçlerinden birini ringa balığı kaptı ve geriye üçü kaldı.

Üç küçük zenci hayvanat bahçesine gittiler. İçlerinden birini ayı ezdi geriye ikisi kaldı.

İki küçük zenci güneş altında oturdular. İçlerinde biri güneşte kavruldu geriye biri kaldı.

Bir küçük zenci tek başına kaldı. Gidip kendini astı geriye hiç kimse kalmadı.

Bu heykelcikler çok garip, öyle değil mi?

Küçük zenciler... Zenci Adası... İşte kuşkusuz bu yüzden akıllarına gelmiştir...

Bu komik. Bunlar benim odamda yazılı çocuk şarkısında sözü edilen küçük zenciler.

Benim odamda da var!
Benimkinde de var!

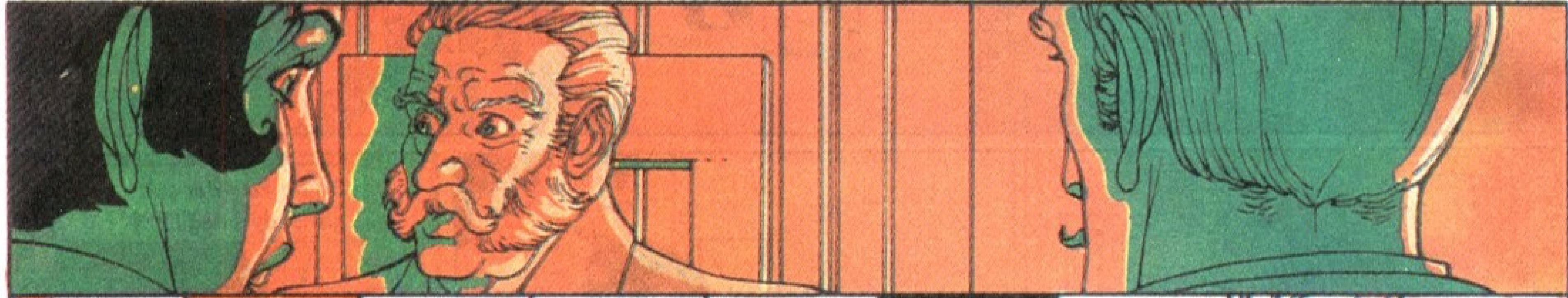

Öyle görülüyor ki hepimizin odasında var! Herkesin aklına gelmez.

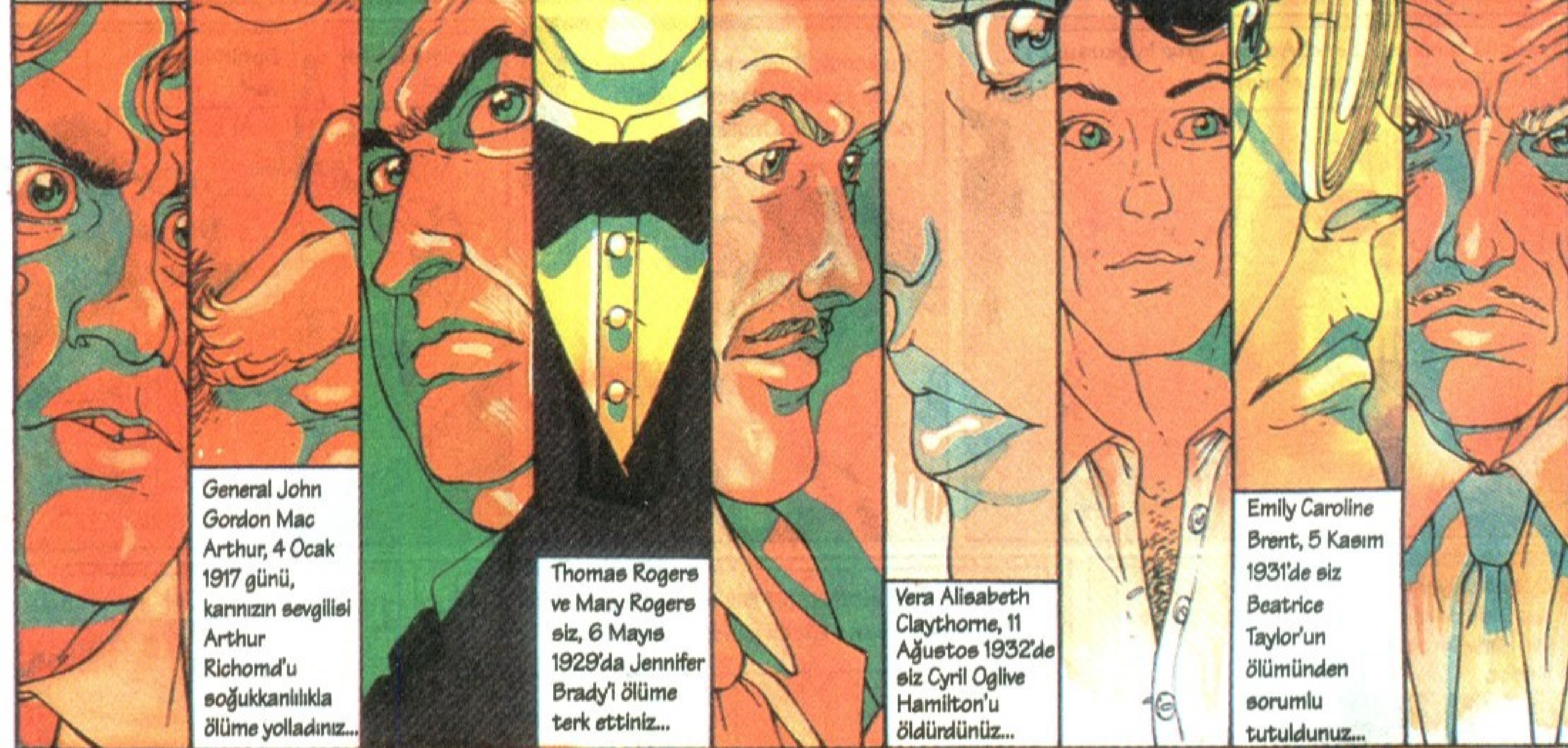

Daha çok, çocukça bir şey de denilebilir.

Tuhaf!.. Fark ettiniz mi? Biz bu evin içinde on kişiyiz ve on tane küçük zenci var!..

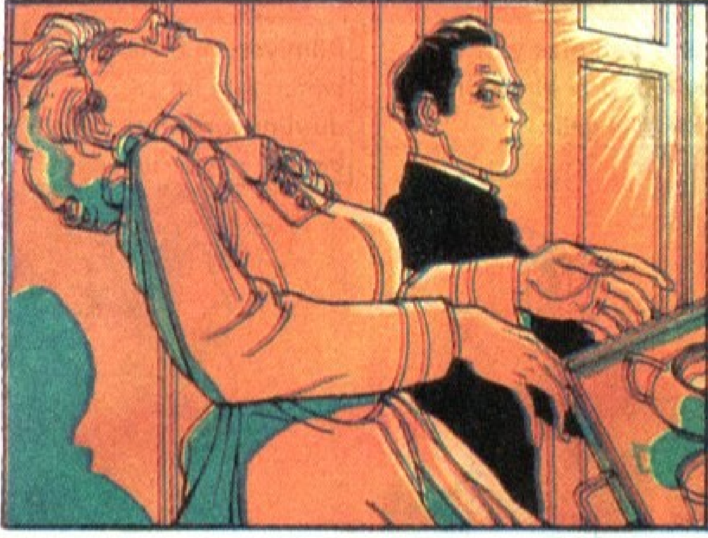
Çok garip!

Bayanlar ve baylar susun!!!

Ben sizleri şu cinayetleri işlemekle suçluyorum: Doktor Edward Georges Armstrong, si, 14 Mart 1925'te Louise Mary Glees'in ölümüne sebep oldunuz...
General John Gordon Mac Arthur, 4 Ocak 1917 günü, karınızın sevgilisi Arthur Richomd'u soğukkanlılıkla ölüme yolladınız...
William Henry Blore, 10 Ekim 1928 günü James Stefen Landor'un ölümüne sebep oldunuz...
Thomas Rogers ve Mary Rogers siz, 6 Mayıs 1929'da Jennifer Brady'i ölüme terk ettiniz...
Teğmen Philip Lombard, siz Doğu Afrika'da bir kabileden yirmi bir kişiyi ölüme sürüklediniz...
Vera Alisabeth Claythorne, 11 Ağustos 1932'de siz Cyril Oglive Hamilton'u öldürdünüz...
Anthony James Marston, geçen yıl 14 Kasım'da siz John ve Lucy Combes'u öldürdünüz...
Emily Caroline Brent, 5 Kasım 1931'de siz Beatrice Taylor'un ölümünden sorumlu tutuldunuz...
Yargıç Lawrence Wargrave, 10 Haziran 1930 günü, Edward Seton'u ölümüne sürüklediniz...

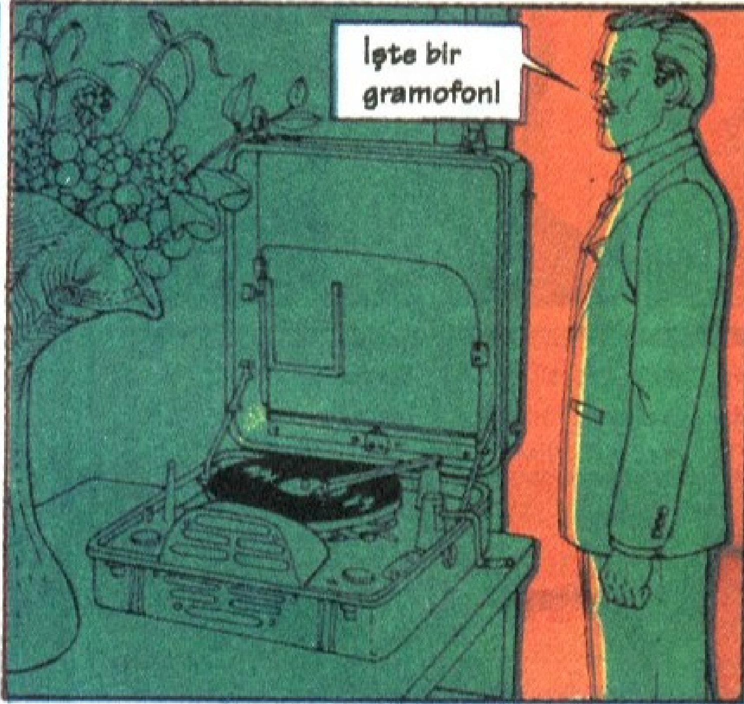

Suçlular; kendinizi savunmak için söyleyeceğiniz bir şey var mı?

Önemli bir şey değil...
Basit bir güçsüzlük.

Az önce konuşan kimdi? Bu ses nereden geliyor?
Burda neler oluyor böyle? Bu tatsız kötü şakayı kim yapıyor?

Bu ses bizim bulunduğumuz odadan geliyor gibiydi... En azında...

İşte bir gramofon!

Bir şaka yapmak istemişler, hepsi bu!..

Bunu ispatlamak gerekiyor...

Bunlar iğrenç yalanlar... Korkunç yalanlar...

Bu gramofonu buraya kim koymuş?
Onu buraya ben koydum mösyö... Bay O'Nyme öyle emrettiği için... Ben müzik çalacağını sanıyordum... Elbette bilseydim...

Plağın üzerinde adı yazılı mı?

Evet, "Kuğunun şarkısı"

Bütün bunlar çok komik!..
Ne olursa olsun, hiç vakit kaybetmeden şu bay O'Nyme'le bir konuşmalı...
İşte sorunda bu... Bay O'Nyme de kim?

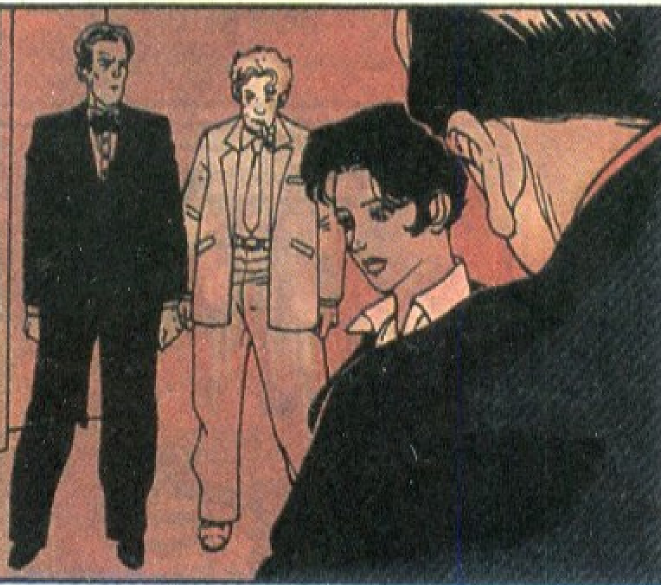

Roger, her şeyden önce siz karınızı odanıza götürün. Onun dinlenmesi gerek.
Rogers ben size yardım edeyim... Ona biraz Brandy verelim, iyi gelir.
Bilmiyorum sizler de benim gibi mi düşünüyorsunuz, ama ben bir şeyler içeceğim!

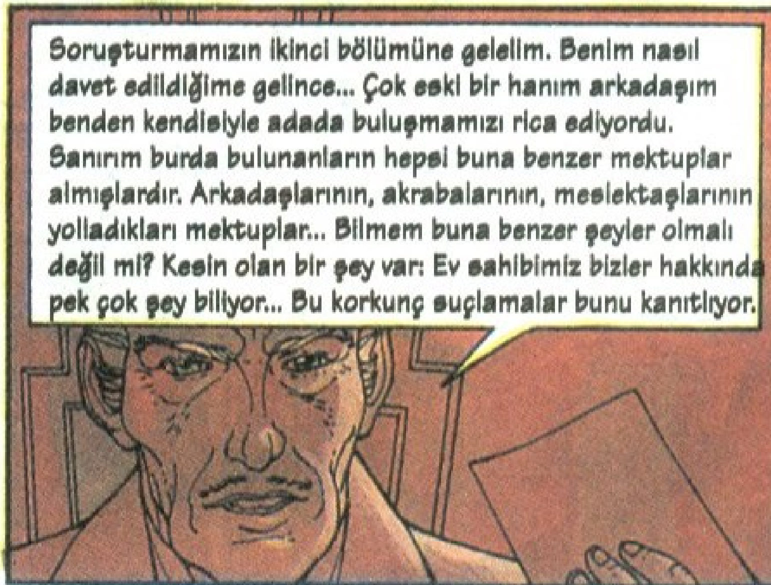

Plakta hepimizin adı geçiyor. Orada William Henry Blore diye birinden söz ediliyor. Oysa içimizde bu adı taşıyan kimse yok, buna karşılık Bay Davis'in de adı geçmiyor...
William Blore benim. Davis adı, bay O'Nyme'in, beni, sizin grubunuz içinde, karısının mücevherlerini kollamam için angaje ettiğinde kullanmamı istediği bir ad idi.
O'Nyme'in yaptıklarının tümü üç kağıtçılık kokuyor!
Rogers, şimdi senin, bu hikayenin son sözünü söylemeni istiyoruz... O'Nyme kim?

Size bu konuda bir şey söyleyemem mösyö. Ben bay O'Nyme'i hiç görmedim. Biz bir ajans tarafından işe alındık... Ben onların gönderdiği mektubu saklamadım... Ama sizler gelmeden önce evde yapmam gereken hazırlıkların yazıldığı mektup işte burda...

Hımm... Ritz'in antetli kağıdına yazılmış... İmza da A.N.O.'Nyme... ANONİM
Bu çok şaşırtıcı, bu çılgınlık

Haklısınız madmazel. Şimdi de, buraya bir bunak, bir kaçık... Bir cinayet manyağı tarafından davet edildiğimden eminim.

Soruşturmamızın ikinci bölümüne gelelim. Benim nasıl davet edildiğime gelince... Çok eski bir hanım arkadaşım benden kendisiyle adada buluşmamızı rica ediyordu. Sanırım burda bulunanların hepsi buna benzer mektuplar almışlardır. Arkadaşlarının, akrabalarının, meslektaşlarının yolladıkları mektuplar... Bilmem buna benzer şeyler olmalı değil mi? Kesin olan bir şey var: Ev sahibimiz bizler hakkında pek çok şey biliyor... Bu korkunç suçlamalar bunu kanıtlıyor.

Bütün bunlar iftira.
Edepsizce ve şeytanca!

Ben Edward Seton cinayetiyle suçlanıyorum. O aşağılık bir katildi. Avukatının ustalığı sayesinde cezadan kurtulmak üzereydi! Ama ben buna rağmen jüriyi onun suçlu olduğu konusunda ikna edebildim. Ve Seton ölüm cezasına çarptırıldı. Ben yalnızca görevimi yaptım.

Bana gelince ben küçük Cyril Hamilton'un bakıcısıydım. Deniz kenarındaydık. Onun yüzerken çok açılmasına izin vermiyordardı. Bütün bunlara rağmen bir sabah benim gözetimimden kaçtı. Ve... ben çok geç kalmıştım. Boğulmuştu. Benim kabahatim değildi. O, ele avuca sığmayan bir çocuktu. Kimse hiçbir zaman beni suçlamadı. Bu suçlama adil değil!... Haksızlık bu!

En iyisi, bu iftiralara önem vermemek. Bununla birlikte, bu genç Arthur Richmond hikayesinde gerçek hiçbir şey yok. O çarpışma sırasında öldü. Savaş sırasında bundan daha doğal ne olabili ki? Burada beni üzen karıma iftira edilmesi...

Yerliler konusuna gelince... Hah hah ha! Bu hikaye doğru. Çalılıklar arasında kaybolmuştuk. Onlara hiçbir şey bırakmadan bütün yiyecekleri yanıma alıp onları orada terk ettim. Ya onlar ya da ben. Çok şerefli bir şey olduğunu söyleyemem ama bu insanlar ölümden çekinmiyorlardı. Evet... Ben onları ölüme terk ettim!

Şimdi hatırladım... John ve Lucy Combes. Bunlar benim Cabridge yakınlarında ezdiğim çocuklar! Ama bu olayda ben suçlu değilim. Bu şanssızlık. Lanet olsun! Sürat çağırdayız! Arabalar hızlı gitmek için yapılıyorlar... Bu benim kabahatim değil!

Biz bayan Brady'nin hizmetinde çalışıyorduk... Bir gece o çok hastalandı. Fırtına vardı. Telefon kesilmişti. Ve ben doktoru çağırmaya yürüyerek gittim. Ama biz geldiğimizde çok geç kalmıştık. Onu kurtarabilmek için her şeyi yapmıştık.

Ve o, size hizmetlerinizin karşılığı olarak... Teşekkür etmek için yüklü bir miras bıraktı.

Ben rütbeli bir polistim. Bir banka soygunu sırasında, bekçi öldürülmüştü. Benim tanıklığımdan sonra Landor adında biri mahkum oldu. Adam hapisteyken öldü... Hiçbir pişmenlik duymuyorum. Bu benim görevimdi!

Bana gelince, bu tam anlamıyla esrarengiz bir durum... Şimdi adını bile hatırlayamıyorum... Kuşkusuz yapılan ameliyatlardan biri olmalı... Bildiğiniz gibi bütün ameliyatlarda başarılı olunamıyor.

Benim söyleyecek bir şeyim yok. Ben her zaman vicdanımın sesine uydum. Kendimi suçlu bulmuyorum.

Bu harika! Benim dışımda... Hepimiz yasalara saygı ve adalet aşkıyla yaşıyoruz...

Demek ki soruşturmamıza ara verildi. Rogers adada bizden başka kimse yok mu?..

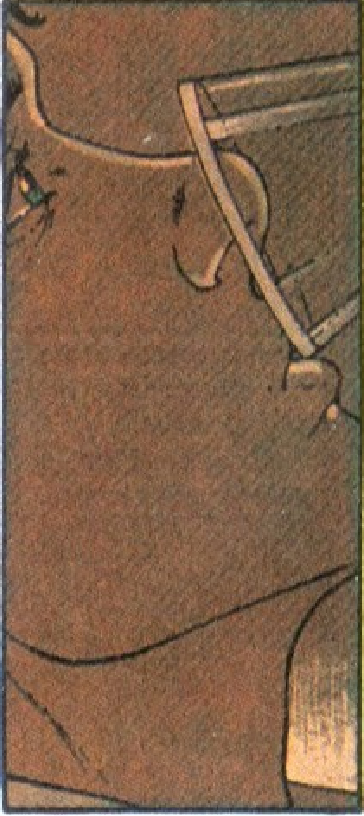
Kesinlikle başkaları yok möşyö...

Güzel! Dostlarım ben ne maksatla bu adada bir araya getirildiğimizi bilmiyorum... Ama bir an önce, buradan kaçıp gitmemizde yarar var!

Ne yazık ki, bu imkansız mösyö. Adada hiç tekne yok... Her sabah bir tekne adaya yiyecek bırakıp gidiyor...

Tamam! Yarına kadar bekleriz.

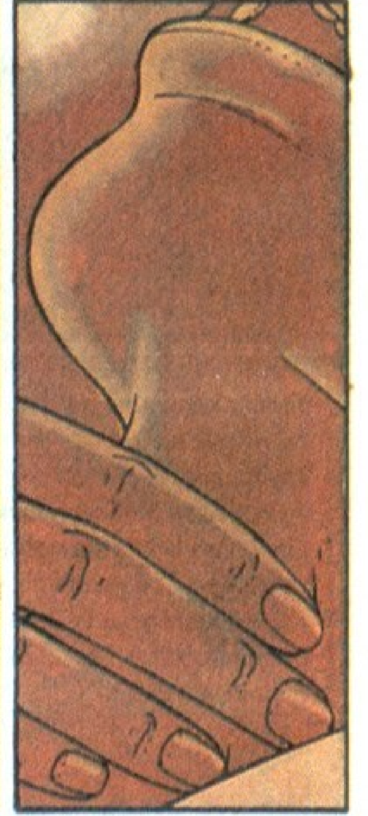

Bütün bu olup bitenler bir polisiye romanı andırıyor... Kaçıp gitmek hoş bir şey olmaz... Ben cinayetin sağlığına va katillerin mutluluğuna içiyorum!

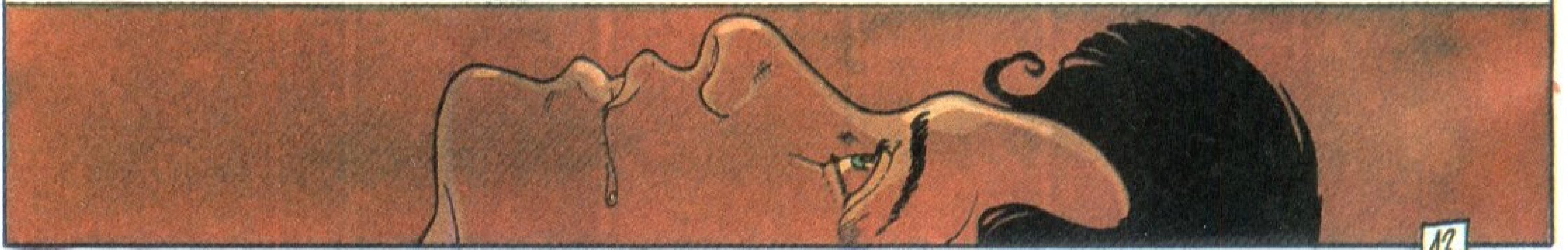

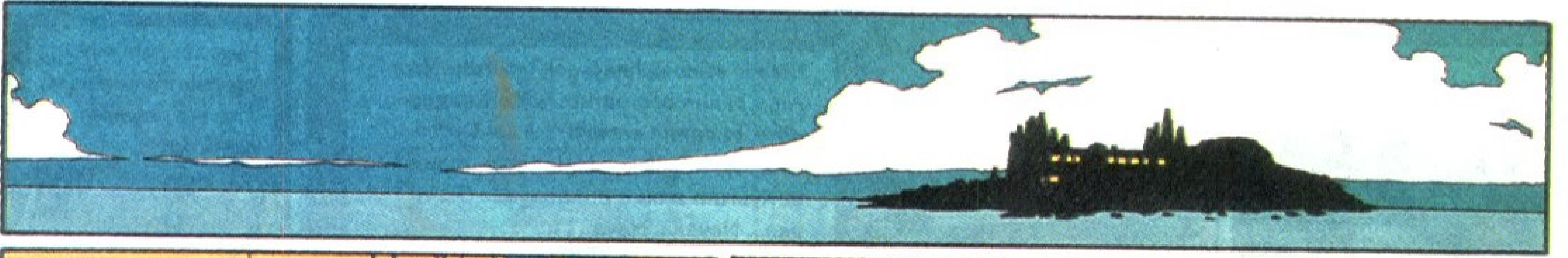
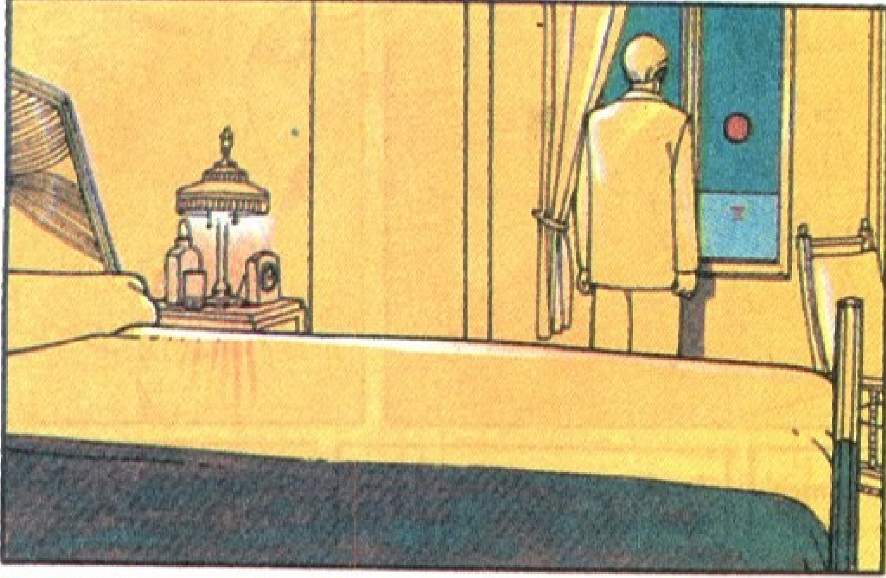
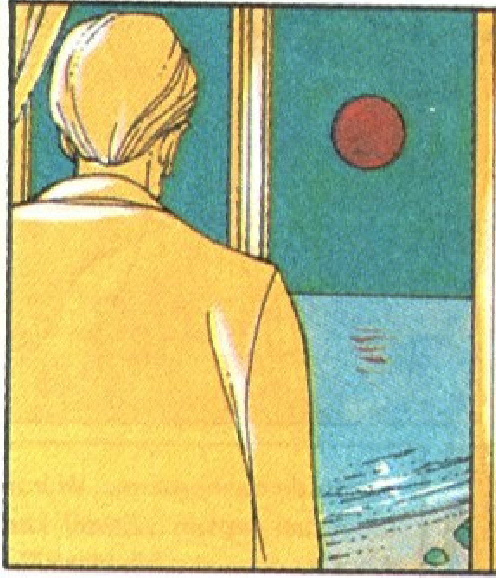

Aman Allahım... Ölmüş!

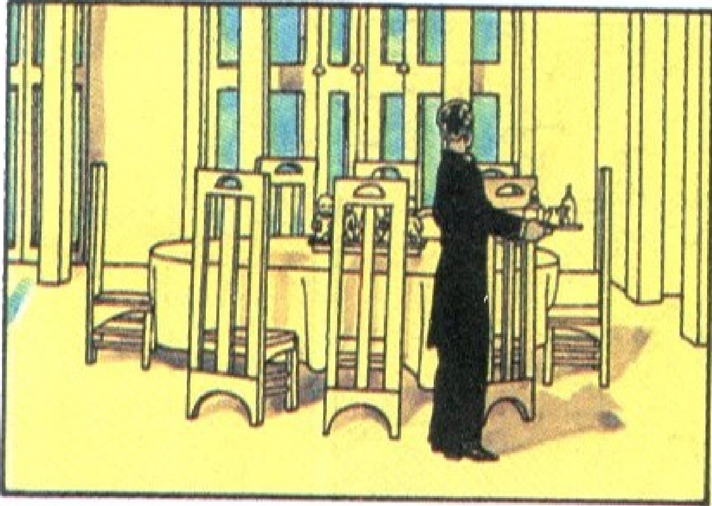

Siyanür!..

Kuşkusuz brandisi genzine kaçmış olamaz!.. Koku yok! Zehiri kadehine kendisi mi koymuş?.. Haydi bulun bakalım...

On küçük zenci yemek yemeğe gittiler. İçlerinden biri boğuldu ve geriye dokusu kaldı.
12

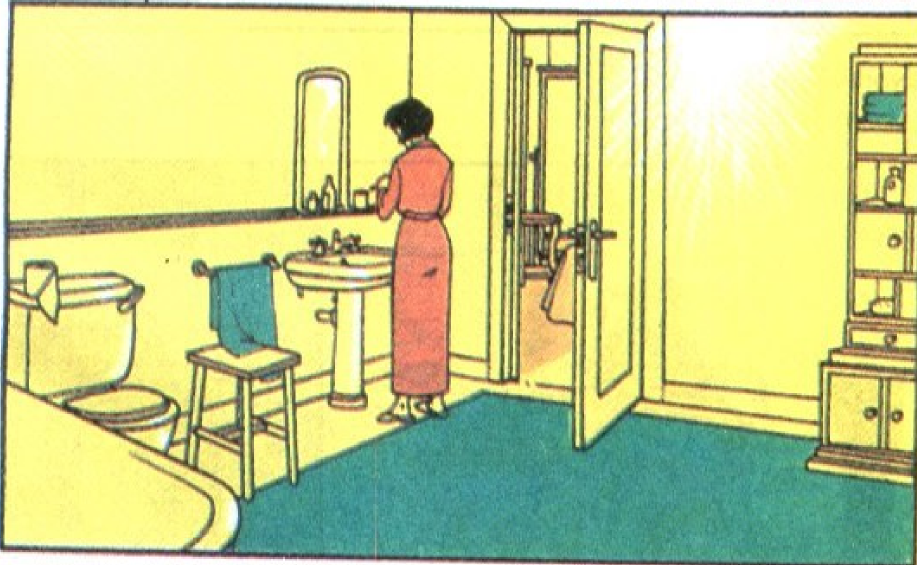

Aaa, bu kadarı da fazla...

On tane olduklarına yemin edebilirdim!..

Seni o kadar çok seviyordum ki...

O, niçin beni Richmohd'la aldattı?.. Mantıklı olmaya çalıştım... Ben onu ölüme yolladım... Ama böyle sona erebileceği nasıl tahmin edilebilir ki?

Bayan Brent... Birlikteki delikanlılardan birinin adı da Brent'ti...

Bayan Claythone ben o kayaya kadar yüzmek istiyorum...
13

Hayır Cyril... Olmaz...

Sizinle evlenebilmeyi çok isterdim Vera... Ama benim beş param yok... Kanuna göre, babamın serveti, mirası Cyril'e kalacak. Küçük kardeşimi taparcasına seviyorum ama o olmasaydı... Siz ve ben... Neyse... Hayat bu...

Hugo... Burada seni yanımda hissediyorum... Ama sen gerçekten neredesin?

Her hade sarhoştum... Ve buna rağmen ameliyatı yaptım... Zavallı kadın öldü! Ama bu olayı kim bilebilir ki?

Ameliyathane cehennem gibi sıcaktı. Hemşire gözlerini bana dikmiş kuşkuyla bakıyordu.

Hayır o kadın olamaz! O Emily Brent olamaz!

Doktor, doktor uyanın!

Ne? Ne oluyor?..

Karım! Onu uyandıramıyoruz!

Yoksa o?

Maalesef! Onun için her şey sona ermiş...

Dokuz küçük zenci gece geç saatlere kadar uyanık kaldı.
İçlerinden biri uykudan uyanmayı unuttu ve geriye sekizi kaldı.

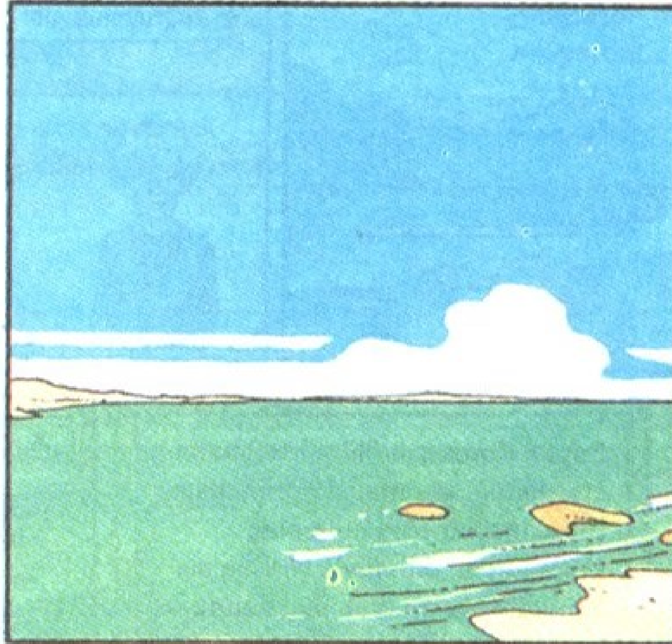

Size haber vermek için yemeğin sona ermesini bekledim... Bu gece bayan Rogers uykusu esnasında öldü...

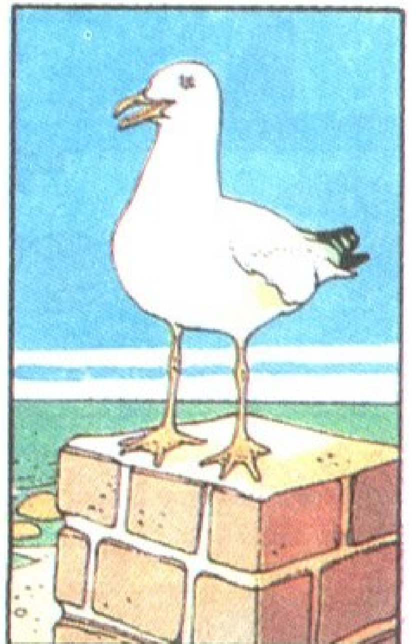

Ama Tanrım! Bu çok korkunç! Geldiğimizden beri iki ölü...
Tanrı'nın cezası... O kadını pişmaanlık öldürdü!

Ölüm sebebini biliyor musunuz?
İlk bakışta bunu teşhis etmek imkansız.

O çok sinirli görünüyordu. Vicdanı rahat değilmiş gibiydi..

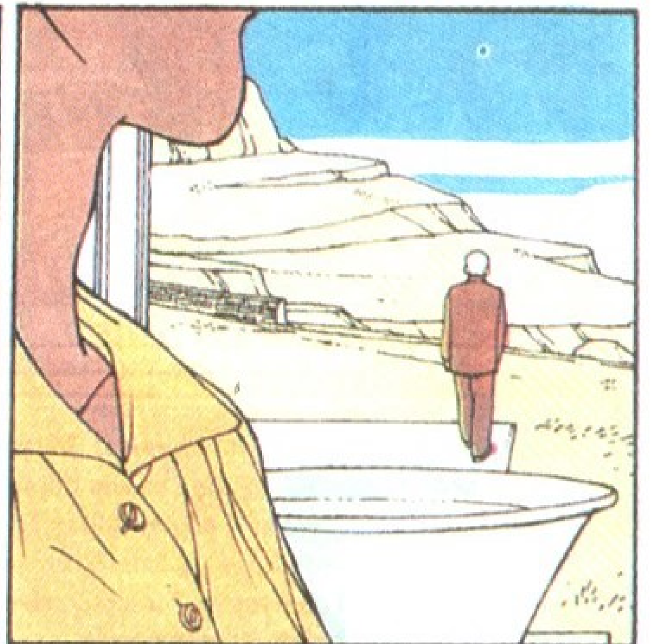

Belki de, o ve kocası, patronlarını öldürdüler... Ve Rogers karısının dayanamayıp sonunda her şeyi itiraf edeceğinden çekinmiş olabilir... Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?

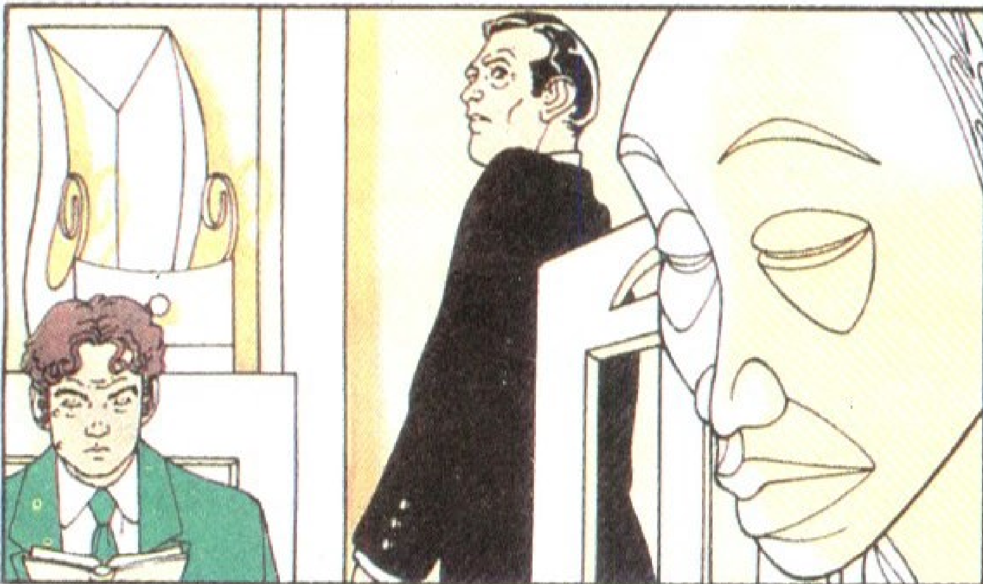

Hala görünürde tekne yok!
Tekne gelmeyecek...

Tekne gelmeyecek çünkü kimse bu adayı canlı terk etmeyecek... O zaman biz huzura ereceğiz.

Tanrım!

Ne oluyor?
15

Zenciler mösyö,,,

...sekiz tane kalmış... İki kişi öldü... İki zenci eksik.

Teknenin gelip bizi almasını öyle çok istiyorum ki...

Koşulları gördükten sonra, oün gece, o beylerin önünde bir şey söylemek istemedim. Ama bu garip suçlamalar çok kesinmiş, doğruymuş gibi görünüyor...

Beatrice Taylor benim yanımda çalışıyordu. Ben çok geç öğrendim ama o çok dürüst bir kız değilmiş. Hamile kalmış. Elbette ben onu işten çıkarttım. Umutsuzluğa kapılan bu yaratık kendini nehre atıp intihar etti. Onu öldüren kendi günahıydı!

Böylece hepimizin, kendi kendini suçlaması için bir sebebi var...

Bayan Rogers'ın ölümü tek başına ele alındığında makul görünebilir... Ama, intihar etmemiş olan Marston'un ölümüyle birlikte ele alınacak olursa, ben bu konuda iddiaya giribelirim... Öyleyse...

Öyleyse mi?
Neden beni söylemeye zorluyorsunuz?.. Onlar, kendince adaleti sağlamayı kafasına koymuş biri tarafından öldürüldüler!..
Adalet mi?

Evet! "Rogers'ların cinayeti" mesela! Doktoru çağırmadan önce onların yaşlı kadını ölüme terk etmediklerini bize kim söyleyebilir ki?.. Dün geceki ithamların hepsi, adaletin sınırını zorlayarak işlenen cinayetler. Bu cinayetlerin hiçbiri doğrudan doğruya işlenmemiş. Ölümlere sebep olanların aptallığının, alçaklığının, suçluluk duygusunun, kıskançlığının sonucu...

...ve A.N.O'Nyme, "Küçük zenciler"in birer birer cezalandırılmasını istiyor...

Şimdi her şey daha iyi yerine oturuyor... Rogers'a göre bizlerden başka kimse yok. Ama biz bu lanet olası adayı didik didik aramalıyız. O'Nyme bundan sonraki cinayetini işlemek için bir yerlere gizlenmiş bekliyor olmalı!
16.

Öyleyse biz onu bulacağız! O ne yaptı etti, kendisini rahatsız etmesin diye, teknenin gelişine engel oldu.

Ben Leslie'yi seviyordum... Onu çok seviyordum...
Leslie karınız mıydı?
Evet... İnkar etmek neye yarar? Ben Richmond'u isteyerek ölüme yolladım. Oradan sağ çıkamazdı. Ben o zaman, olayları bugün olduğu gibi görmüyordum. Ama bu da bir cinayet sayılır... Ben Devon'u her zaman çok severdim... Orada öleceğimi sanmazdım.

Sonu geldiğinde sizde memnun olacaksınız.
Ben sizin ne demek istediğinizi anlamıyorum.
Anlıyorum çocuğum... Anlıyorum... Leslie...

Evet?
Hiç... Umut kırıcı bir şey!.. Mağara yok, çatlak, yarık yok, bu adada gizlenilecek hiçbir yer yok, evde de. Buna rağmen varsayımımızın geçerli olduğunu düşünüyorum!

Doktor, bayan Rogers'ı yalnız siz kulağınızı dayayıp dinlediniz. Belki ona bir uyuşturucu vermişsinizdir? Bir yanlışlık yapmış olamaz mısınız? Gramafondaki mesaja bakılırsa bu sizin ilk hatanız da değil.

Haydi Blore, kendinize gelin! Hepimiz aynı durumdayız ve birbirimize destek olmalıyız. Siz de şu tanıklık konusunda sorgulanabilirsiniz!
Ya siz? Eğer siz buraya bir turist olarak geldiyseniz bu tabanca ne işinize yarayacak?

Aslında ben buraya pek çoğumuz gibi davet edilmedim. Morris adında biri beni buraya gelip gözümü dört açmam için tuttu... Elbette bu da O'Nyme'in beni tuzağa düşürmek için baş vurduğu bir hileydi. Aaa! Yemek!..

DİNG

Biraz sonra yemek servisi yapılacak. General ortada yok...

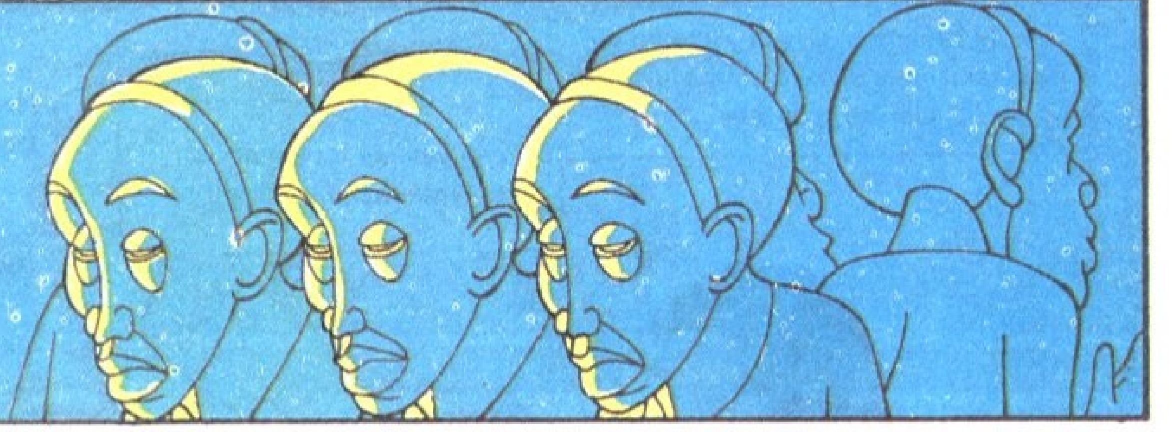
Çan sesini duymamış olmalı. Ben gidip bakayım. O nerede?

Daha sonra

General Mac Arthur ölmüş!

Sekiz küçük zenci Devon'da gezintiye çıktılar. İçlerinden biri oradan ayrılmadı ve geriye yedisi kaldı.

Bayan, ben... az önce gördüm...

Kesin kanaatimi söylüyorum!.. Generalin kafasına arkadan sent bir cisimle vurulmuş... Bu bir cinayet!

Bu sabah sizleri izledim baylar. Siz katili arıyordunuz. Sonunda siz de benimle aynı sonuca vardınız... Bu adada, bizleri hedef alıp, adaleti sağlamaya çalışan biri var! Bay O'Nyme!

Armstrong, Lombard ve ben adayı didik didik aradık. Bizim dışımızda kimse yok...

Öyleyse, bu çok basit! Bay O'Nyme içimizden biri!

Yoo hayır!.. Hayır!

Dün bu adaya çıkan on kişiden üçü kesin olarak olayın dışında kaldı: Üç kurban...

Bu olağanüstü bir şey... Ama haklısınız.

Lombard'ın bir tabancası var. Onu bizden sakladı!

Hepimiz aynı durumdayız. Bizim birbirimizin sözüne inanmaktan başka yapacağımız bir şey yok! Ben katil değilim!

Ben de değilim! Ben meşhur bir doktorum ve...

Ben de tanınmış biriyim. Ama bu bir şeyi kanıtlamaz! Doktorlar, avukatlar ya da polisler de çıldırdılar...

Ama yine de hanımlar suçlanamazlar sanırım!

Neden? Kadınlar korkunç cinayetler işleyemezler mi? Bu cinayetlerin üçünü de bir kadın işlemiş olabilir...

Biz aklınızı mı kaçırdınız?

Aramızda bir canavar var. Hiç kimseyi olayın dışında tutamalız. Ne olursa olsun içinden çıkılmaz bir durum! Biz hepimiz Marston öldüğünde bir aradaydık, bayan Rogers ile general öldüğünde de, herkes zanlı... Bundan böyle herkes yanındakiyle temas kırmalı, görevimiz bize, riske girmemek için birbirimizden kuşkulanmamızı emrediyor tehlike her yerde!

Ben katil değilim sizin de bunu yapabileceğinizi sanmıyorum. Ama yargıç... Ondan başka kim adaleti sağlamayı isteyebilir?

Ben daha çok doktordan kuşkulanabilirdim. Cinayetlerden ikisi zehirle işlenmiş, generalin cesedini de o bulmuştu...

Bütün bu ihtimaller doğru olabilir, bu insanı çıldırtır...

Burada gitmeliyiz!

Kıyıya bir mesaj gönderebildiğimizi farz edelim. Böylesine bir fırtınada hiçbir tekne buraya yanaşamaz!

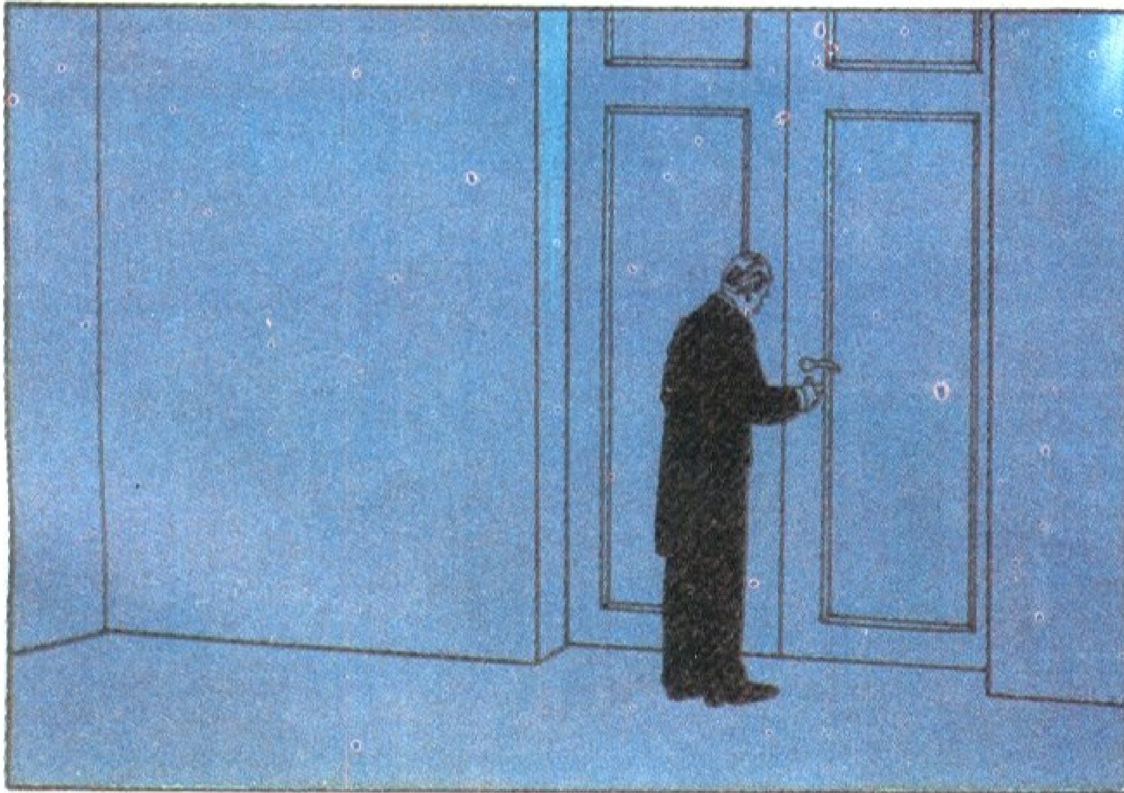
Bundan sonra hepimiz yatağımızda öldürüleceğiz!

Ben bundan bu kadar emin değilim... Daha önce işlenen cinayetler göz önüne alınınca bizi nelerin beklediğini biliyoruz. Ayrıca ben çok net bir biçimde kimin suçlu olduğunu buldum, bana yardımcı olmalısınız!

Özür dilerim baylar, bayanlar... Benim banyo odamın perdesinin nereye gittiğini bileniniz var mı?
Siz burda neler saçmalıyorsunuz Rogers?
Evet, mösyö... Kırmızı tafta bir perde.
Ben de beyaz yün yumağımı bulamıyorum.
Bütün bu olup bitenlerden sonra, bu kayıplar da her şey gibi anlamsız... Eh ne yapalım yani, kimse perdeyle ya da bir yün yumağıyla birini öldürmez! Gidip yatalım. çok zor, yorucu bir gün geçrdik.

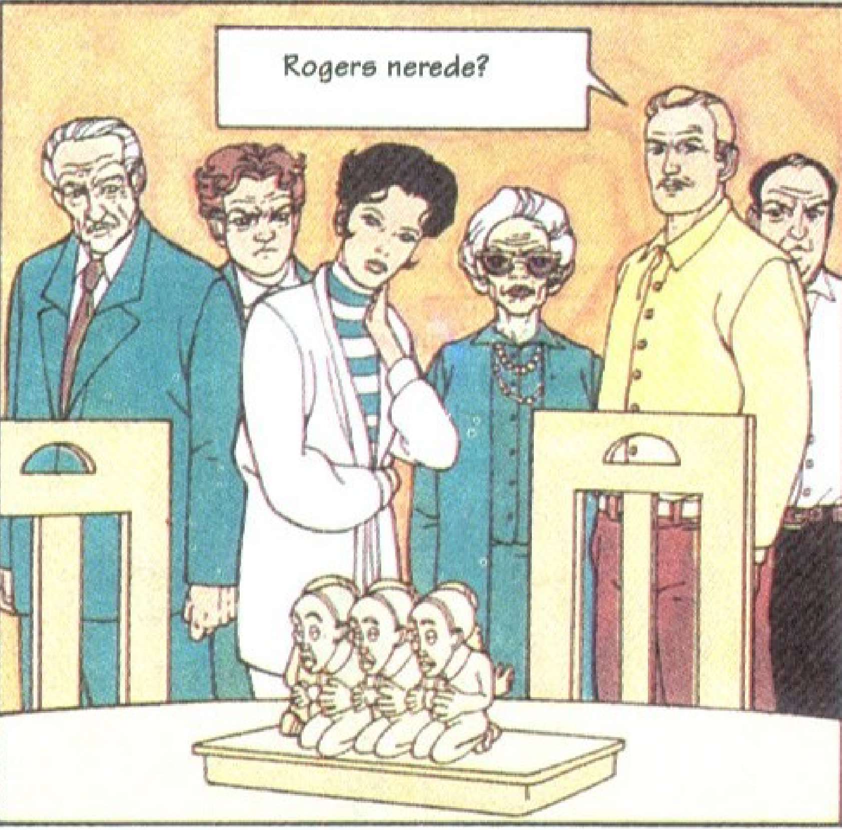

Kapınızı iyice kapatın diye hatırlatmaya gerek yok!
Kapı kolunun altına bir iskemle koyun. Kilitli kapı dışardan maymuncukla açılabilir.
İyi geceler... Yarın sabah hepinizi sağ salim görmeyi umud ederim!

Bu gece, hiç kimse küçük zencilere dokunmayacak...
21.

Rogers nerede?

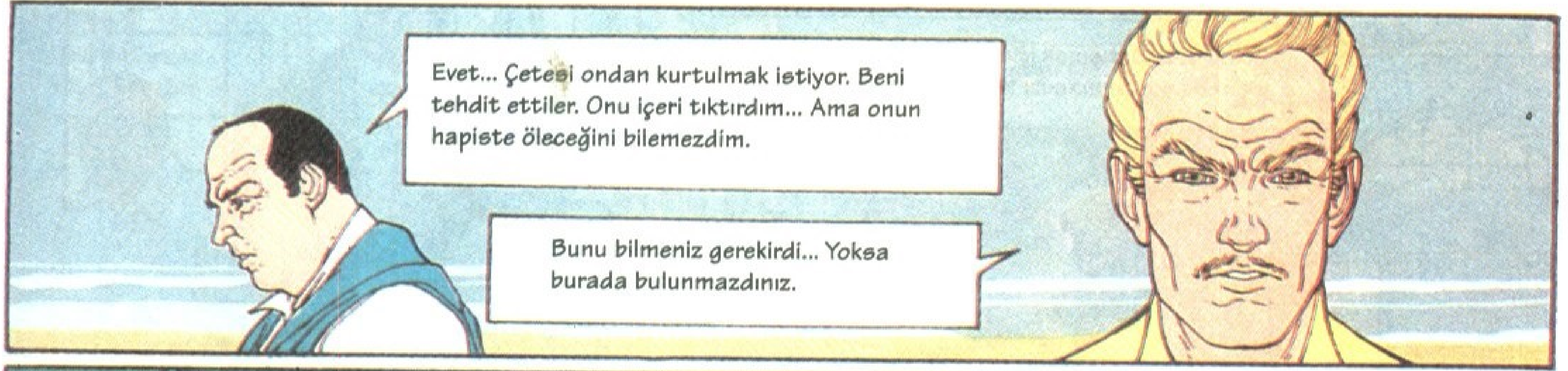
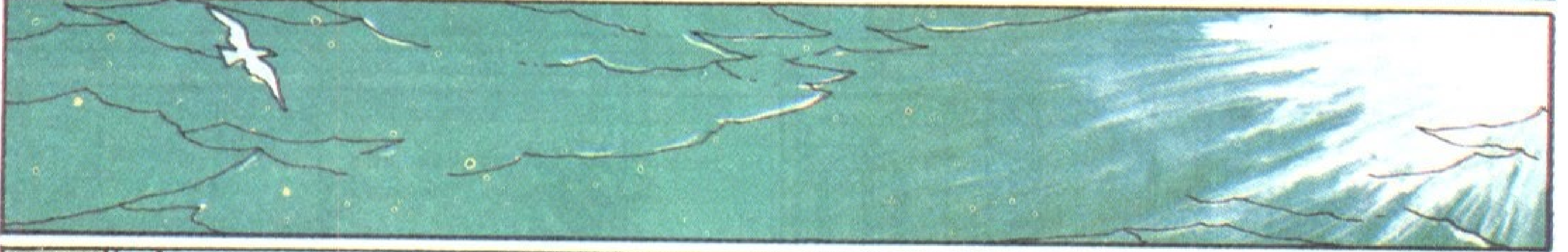
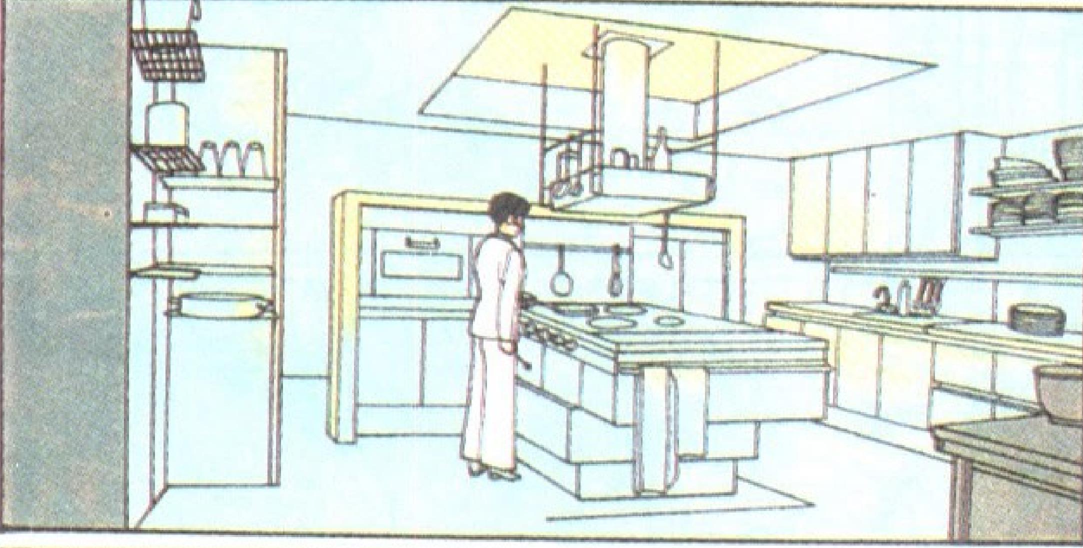

Yedi küçük zenci ormana odun kırmaya gittiler. İçlerinden biri kendisini ortadan ikiye biçti ve geriye altısı kaldı.

Bu adada yaban arıları var mı? Şarkı! Bundan sonra ki kıta: "Altı küçük zenci arı kovanıyla oynadılar." Oh! Ne kadar garip! Allahım ne kadar tuhaf!

Kendinize gelin zaten yeteri kadar sıkıntımız var!

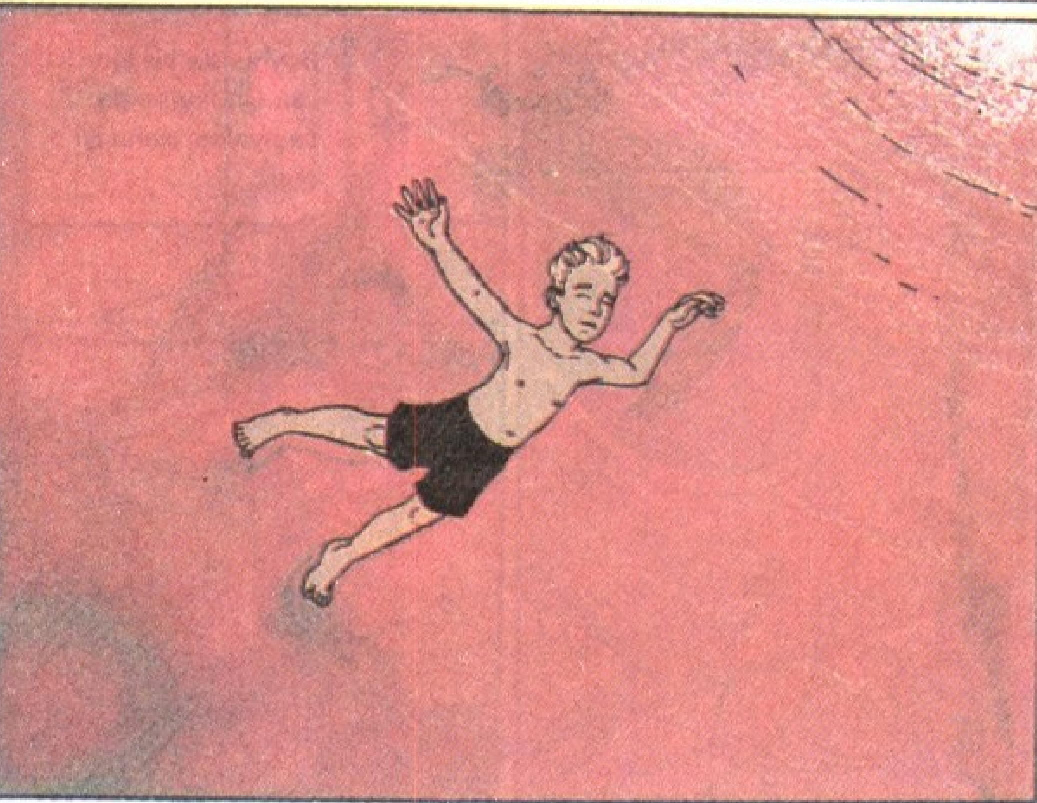

Özür dilerim. Bayan Brent'le ben şimdi kahvaltıyı hazırlarız...

Bayan Brent dürüst olamayacak kadar serinkanlı. Bağlanması gereken bir deli olmalı. O odasında durmadan İncil okuyor.
Bu bir kanıt değil Blore! Artık benden kuşkulanmadığınızı görüyorum. Ve sizin hayal gücünüzün yetersiz olduğunu düşünüyorum. İçimizde kimin O'Nyme olabileceğini araştırıyorduk... Sizin Landor olayındaki tanıklığınız gerçek değil, öyle değil mi? Belki bu gece öleceğiz. Siz bunu bana söyleyebilirsiniz!

Evet... Çetesi ondan kurtulmak istiyor. Beni tehdit ettiler. Onu içeri tıktırdım... Ama onun hapiste öleceğini bilemezdim.
Bunu bilmeniz gerekirdi... Yoksa burada bulunmazdınız.

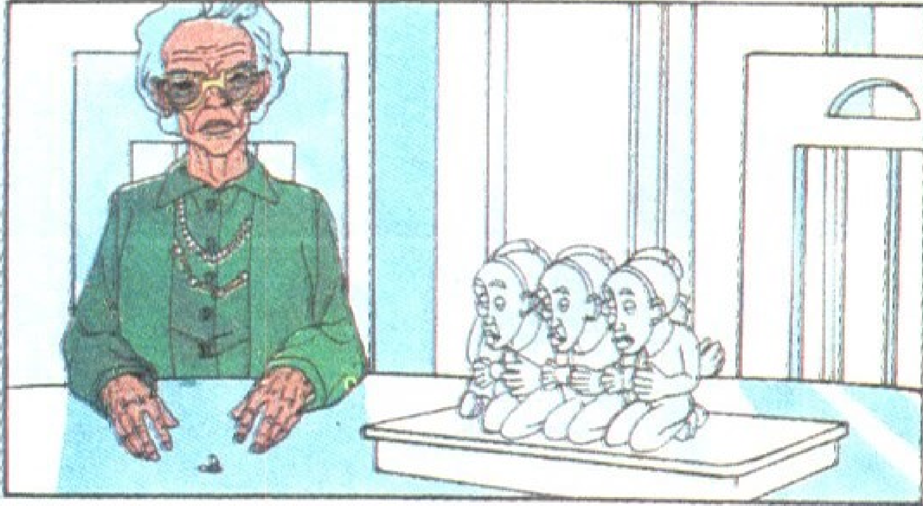
Sizinle evlenebilmeyi çok isterdim Vera... Ama benim beş param yok... Kanuna göre, babamın serveti, mirası Cyril'e kalacak. Küçük kardeşimi taparcasına seviyorum ama o olmasaydı... Siz ve ben... Neyse... Hayat bu...

Lütfen Vera! Kayalığa kadar gidebilir miyim?
Evet Cyril... Kayalığa kadar gidin... İsterseniz daha da açılabilirsiniz.

Vera? Yumurtalar yanacak!
Haklısınız... Özür dilerim!

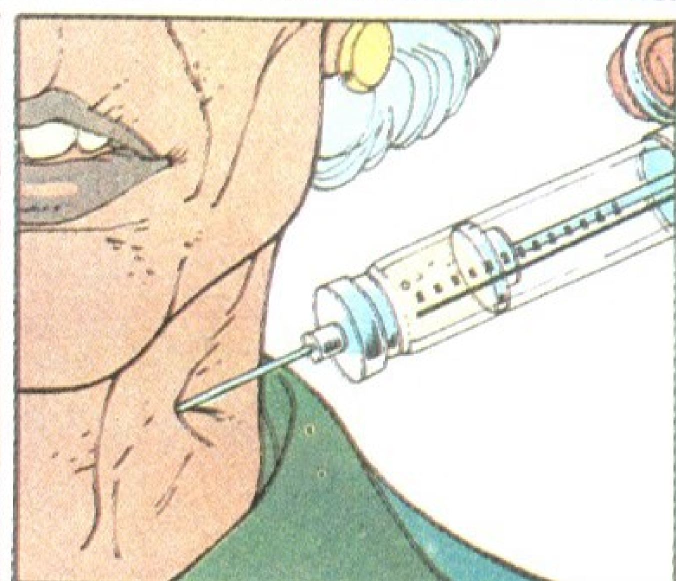

Ben, biraz tartışmak için, yarım saat sonra, salonda toplanmamızı teklif ediyorum.

Ben, hala, bu kaçık yaşlı kadının, bizim katil olduğunu düşünüyorum. İntihar etmeye zorlanmış hizmetçi hikayesi bence bir kanıt sayılabilir. O taş kalpli bir kadın.
Düşüncelerimizi ona anlatmak için, gidip ondan, aramıza katılmasını rica edelim.

Altı küçük zenci arı kovanıyla oynadılar. İçlerinden birini yaban arısı soktu ve geriye beşi kaldı.

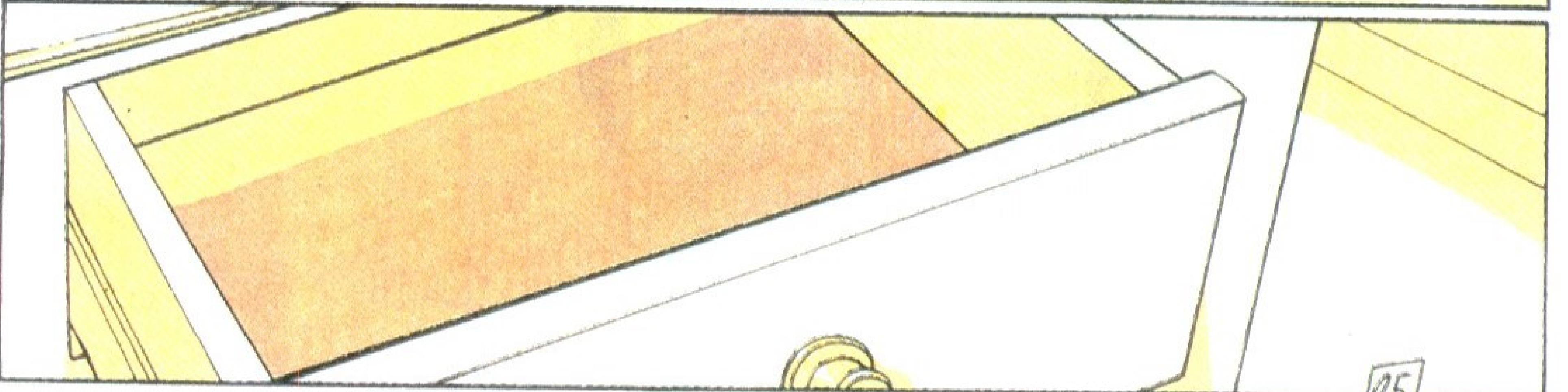

İçimizden birinin daha masum olduğu ispatlandı... Çok geç!
Boynunda bir iğne izi var. Onu odasına taşıyalım, daha iyi olur.

Masanın üzerine bakın... Bir yaban arısı!
Katilimiz cinayetlerine renk katmaya çalışıyor. Neşeli bir adam olmalı!
Adaya kim şırınga getirdi?

Ben... Bu normal değil mi? Ben doktorum.
Nerede duruyordu?

Burada... Ama... Yok olmuş!
Bu odada beş kişiyiz... İçimizden biri katil!
Ben, cinayet işlemeye yarayabilecek, bizlere ait eşyaların, toplanıp kilit altına alınmasını teklif ediyorum... Sizin tabancanız da buna dahil Lombard.
Hayır! Kendimi koruyabilmek isterim!
Ortada size saldırabilecek bir şey kalmayınca sizin de kendinizi korumanız gerekmeyecek.
Çok güzel! Beni izleyin. Odama gidelim.

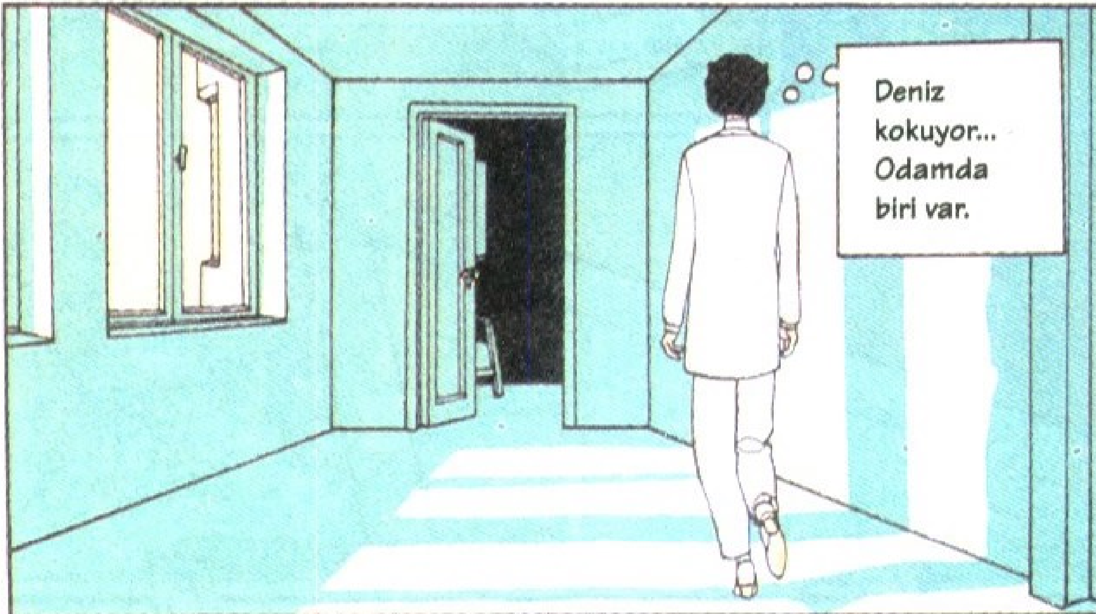

Ben tabancamın nerede olduğunu bilmiyorum. Ama sanırım şırınganın nerede olduğunu biliyorum.

İşte buradal.. Bayan Brent'in küçük zencisi gibi...

Bundan böyle, daha güvende olmak için, birbirimizden ayrılmamalıyız... Ya da gerektiğinde yalnızca bir kişi gruptan ayrılsın.

Benim migrenim var! Gidip banyo yapmalıyım...

"Kayalıklara kadar yüzeyebilir miyim Vera?" "Evet Cyril! İstediğin kadar açılabilirsin!"

Deniz kokuyor... Odamda biri var.

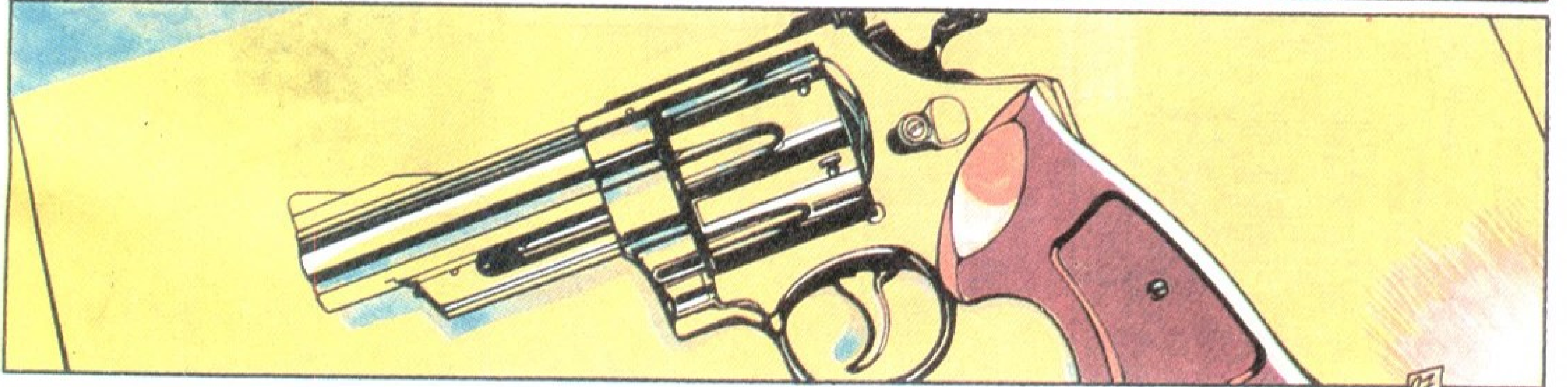

Aaaaah!

Ne oluyor?
Korktum. Odama yosunlar asmışlar.

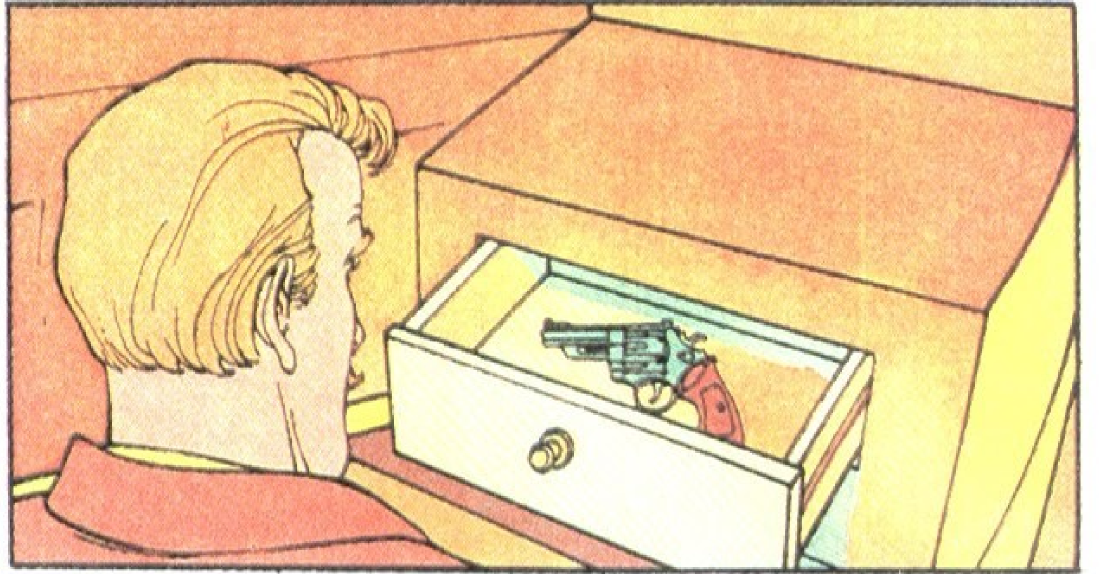

Yargıç nerede?

Beş küçük zenci hukuk tahsili yaptılar. İçlerinden biri avukat oldu ve geriye dördü kaldı.

Tabancayla vurulup ölmüş. Dört kişi kaldık... Sıra kimde?..
Ve kıyafeti de, Rogers'ın perdesi ve Bayan Brent'in yünüyle hazırlanmış!..
Ben, bu tabancanın şimdi nerede bulunduğunu bilmek isterdim.

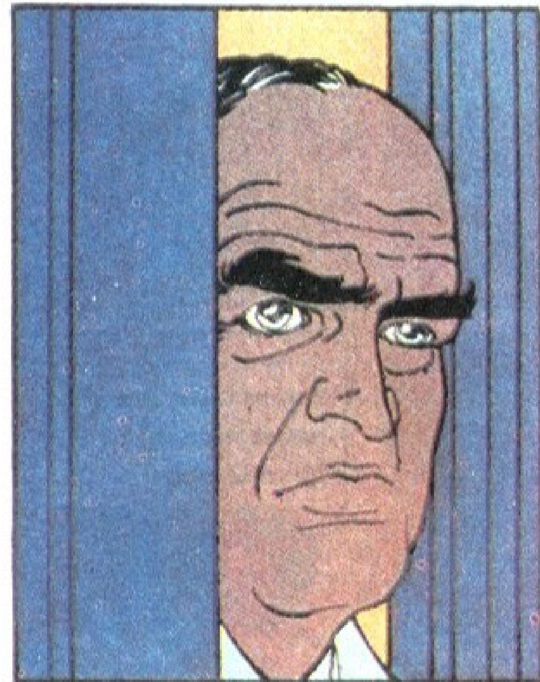

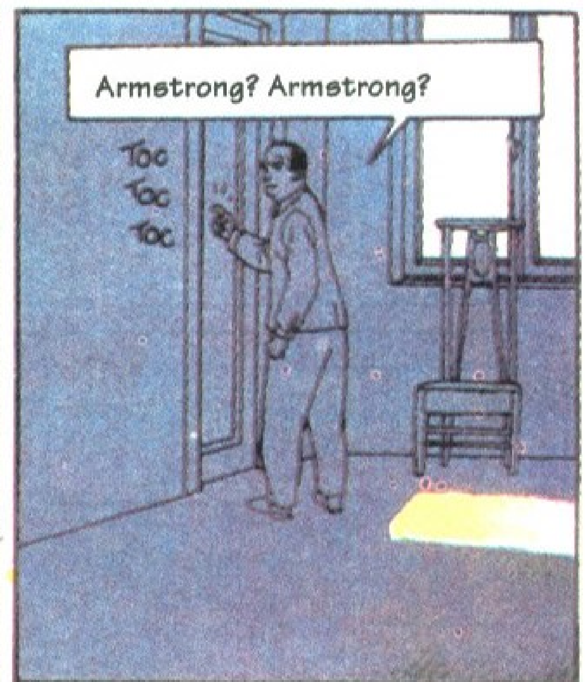

Hayır!.. Bu benim suçum değil, Hugo!.. Hayır!..

Kimse yok!.. Oysa gürültüler duydum...

Armstrong? Armstrong?
TOC TOC TOC

Blore? Ne oluyor?
Armstrong odasında değil!
28

Vera, odanıza gidin ve Blore ile ben birlikte yanınıza gelmeden de odanızdan dışarı çıkmayın.

Tamam olur!

Tabancamı yerine bırakmışlar. Bakalım Armstrong'u bulabilecek miyiz?

Armstrong'a ne olmuş olabilir? Üç küçük zenci kalmış. Kuşkusuz o da cezalandırıldı.

Öyleyse cesedi nerede?

Denize atmış olabilirler!

Kim? Siz mi yoksa ben mi?

Ne olursa olsun, tabancanız size geri [illegible] mantıklı hiçbir şey yok!

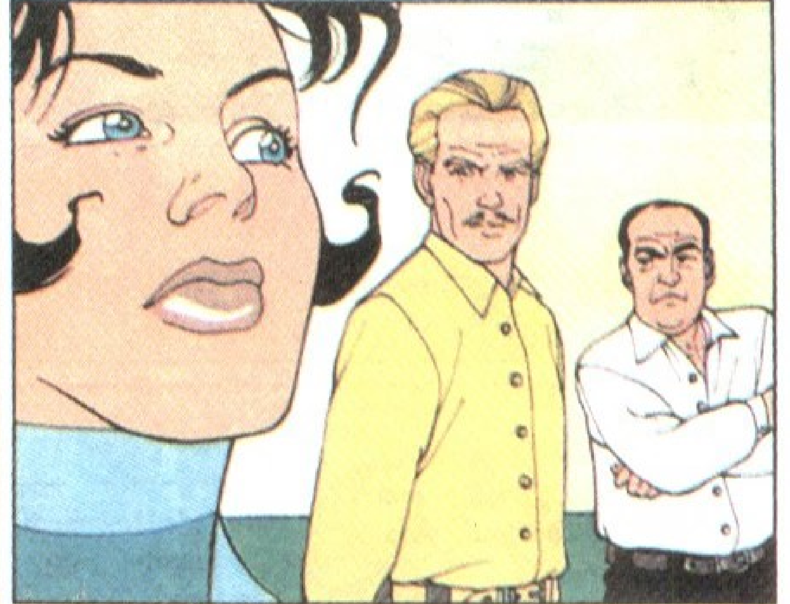
Siz ikiniz, iki budala gibi davranıyorsunuz. Şarkıyı unuttunuz mu? "Dört küçük zenci denize açıldılar. İçlerinden birini ringa balığı kaptı ve geriye üçü kaldı." Bir yerlerde saklanıp vaktin gelmesini bekliyordur. İnsanları bir çocuk şarkısına uyarak öldürmek için kaçık olmak gerekir!

29

Doğru. Hiç olmazsa adada şarkıda, sonraki kıtada sözü edilen hayvanat bahçesi yok.
Ama siz anlamıyor musunuz?

Hayvanat bahçesi!.. Ama bizleriz!

Görünürde tekne yok! Açık havada insan kendini daha iyi hissediyor. Artık eve bir daha geri dönülmemeli.
O zaman burada kalalım!
Ama... Geceleyin ve yemek yemek için eve girmek gerekecek...

Ben birkaç gün yemek yemeden de dayanabilirim.
Ben de. Zaten konserveler... bir müddet sonra...
Evet. Bana gelince, ben günde üç defa yemeğimi yemeliyim.

Siz gidin! Herhangi bir tehlikeyle karşı karşıya olduğumu sanmıyorum.
Birbirimizden ayrılmamaya karar vermiştik. Ama, eğer isterseniz, ben de sizinle geliyorum.
Hayır. Benim size ihtiyacım yok. Siz burada kalın!

Onun bir tehlikeyle karşı karşıya olabileceğini düşüyor musunuz?
Hayır... Armstrong'un silahı yok. Blore'da ondan iki kez daha güçlü.
30.

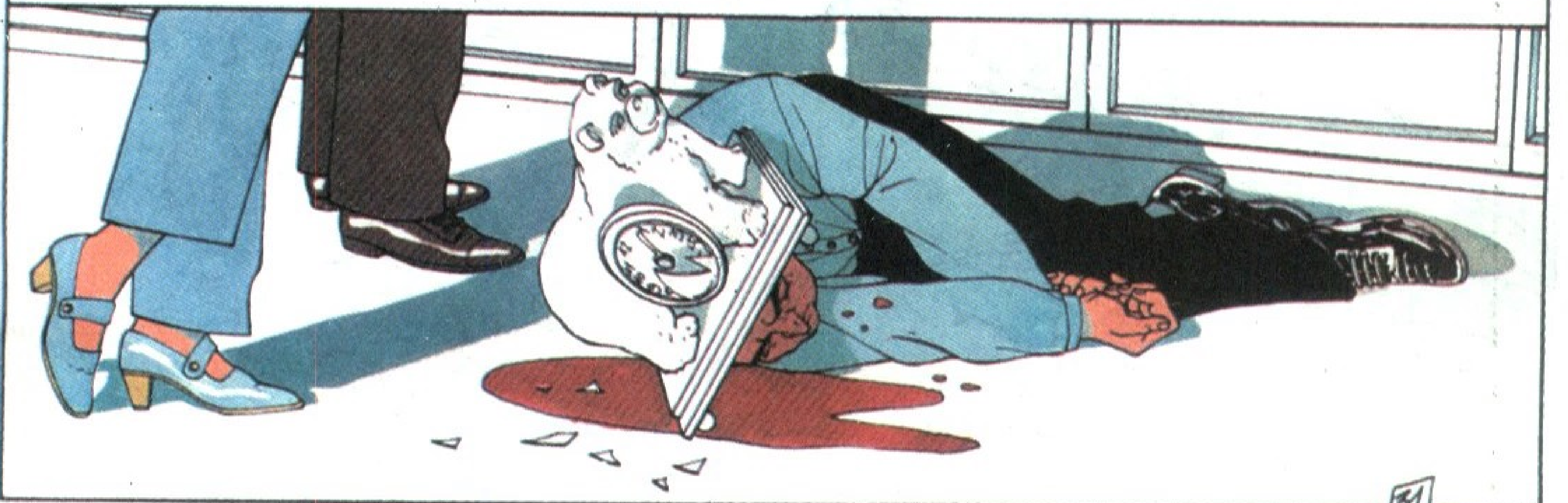

Siz de devamlı izleniyormuşsunuz gibi bir duyguya kapılıyor musunuz?
Çok sinirlisiniz. Ne olursa olsun çekinmemiz gereken tek kişi var! Blore! O göründüğünden daha da sinsi.

Size bir itirafta bulunabilir miyim?..
Çok dokunaklı
Blore'u suçlayarak yanlış yolda gidiyorsunuz... Oysa Armstrong...

Siz, o çocuğun boğulmasına göz yumdunuz değil mi?
Hayır! Hayır!

Evet öyle! Bu hikayede bir adam da var, doğru değil mi?
Evet... Bir adam vardı...

Duydunuz mu? Sanki biri bağırdı..
AAAAAHH

Üç küçük zenci hayvanat bahçesine gittiler. İçlerinden birini ayı ezdi geriye ikisi kaldı.
31.

Ben yanılmamıştım.
Gerçekten de! İşte bu konuda, kesin bir kanıya vardık! Armstrong evde bir yerlerde saklanıyor. Deniz kıyısına gidelim. Oradayken, nereden gelirse gelsin, onun gelişini görebiliriz!

Ne yazık, yüzmeye gidemiyoruz!

O da ne?.. Bir elbise yığınına benziyor!

Bunlar giyecek değil... Bir adam!

Kimmiş?

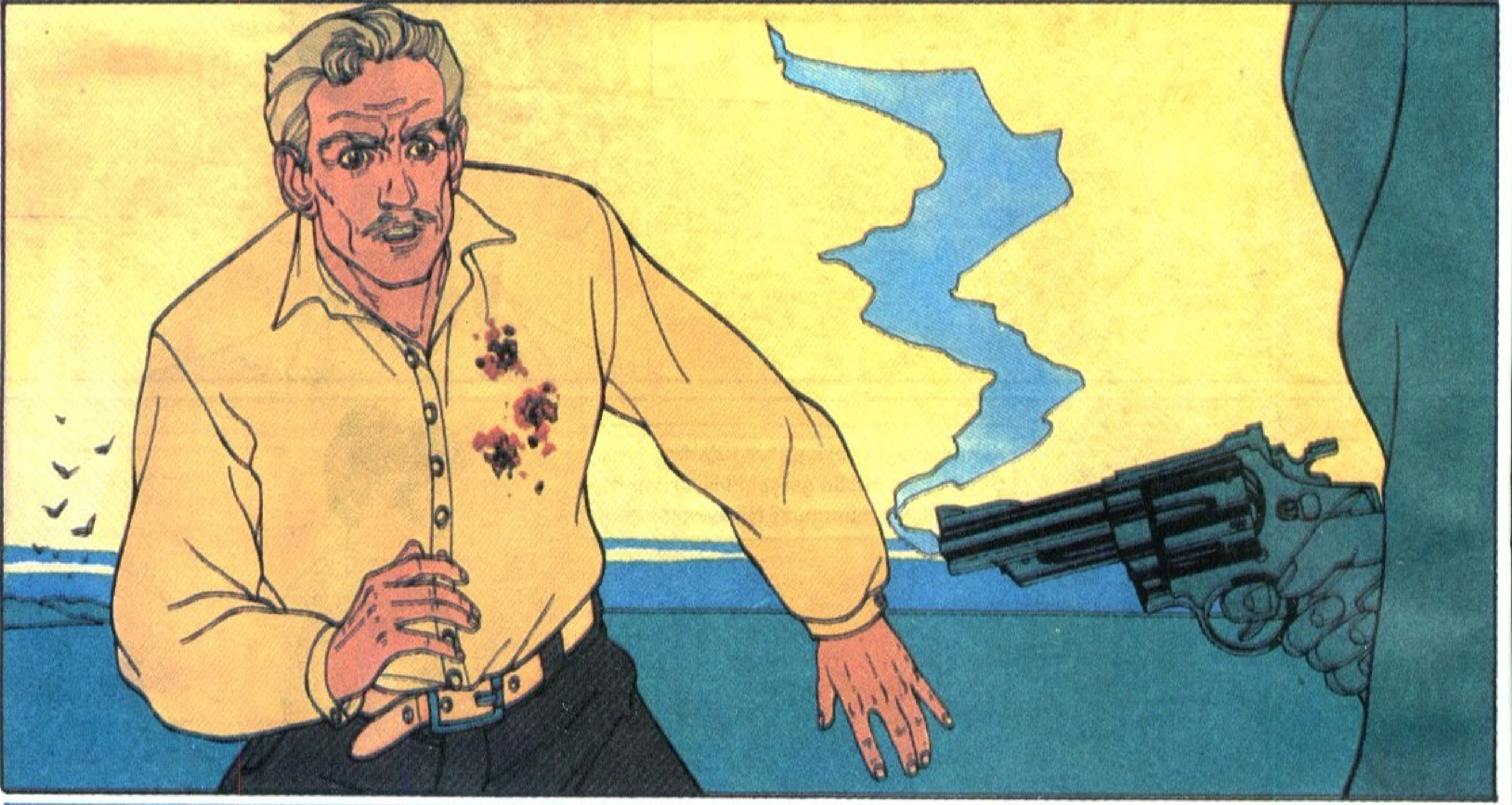
32.

Armstrong!

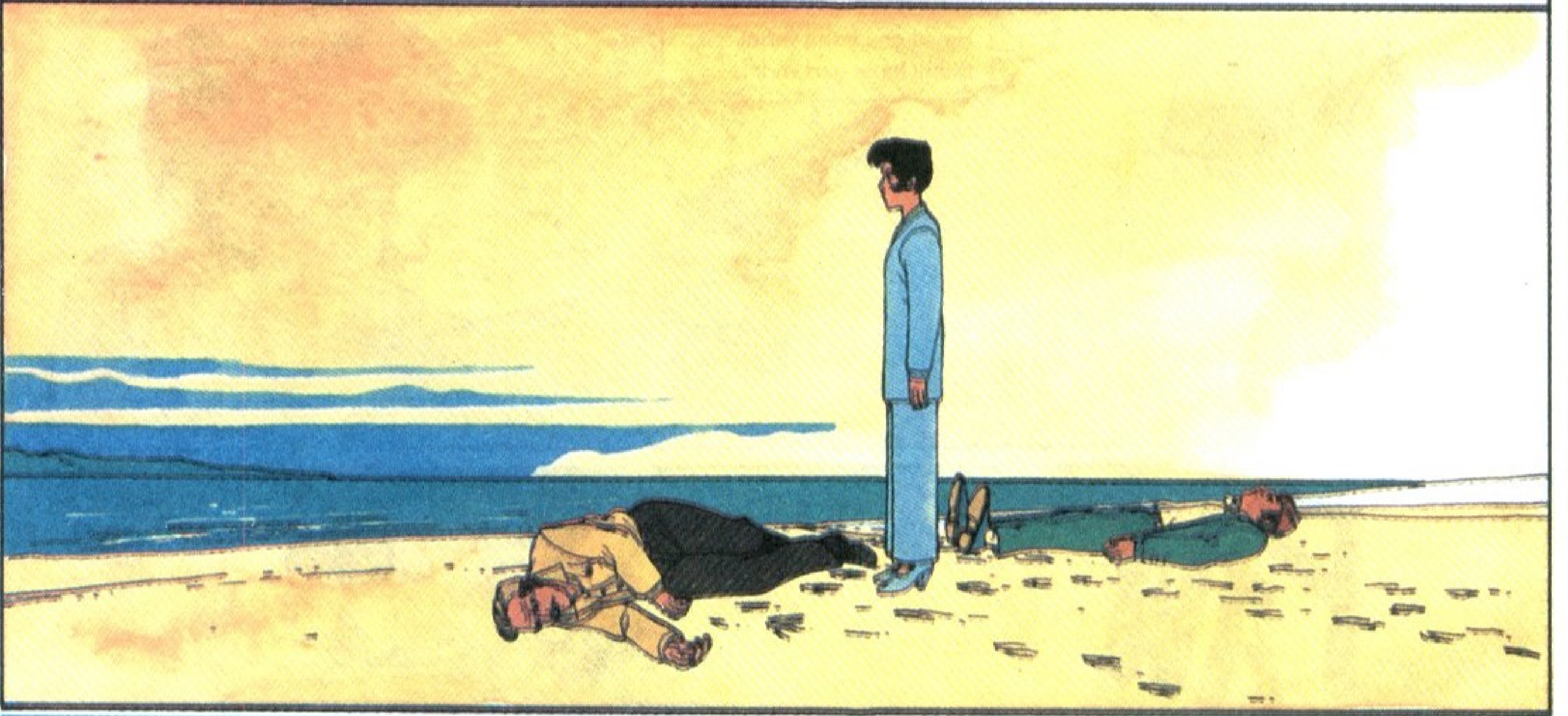

Kımıldamayın yoksa ateş ederim! Şimdi, ben, bütün gerçeği biliyorum! Bu son, anlıyor musunuz? Hikayenin sonu.

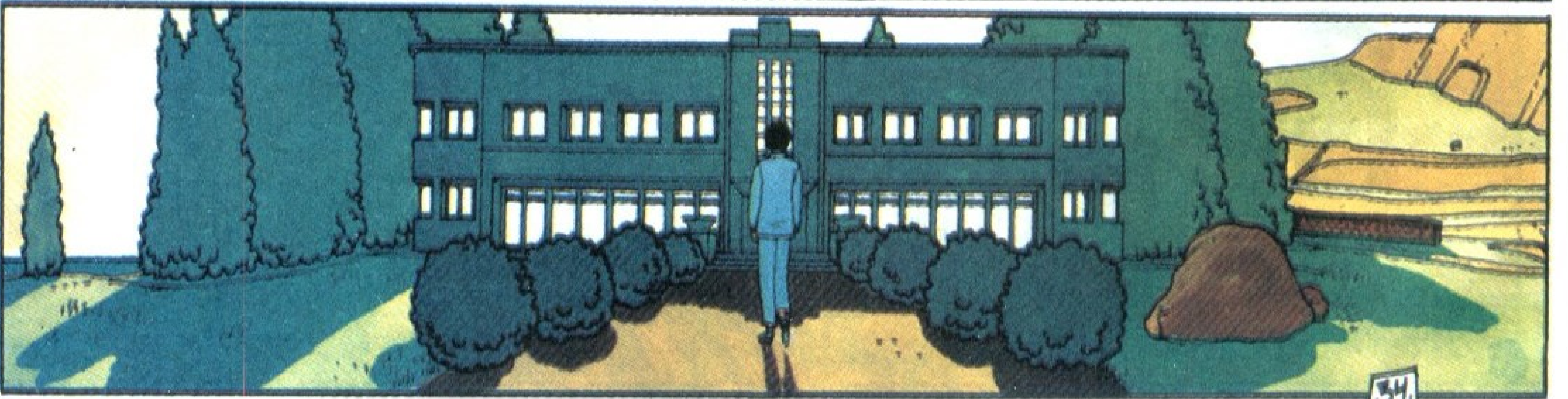

Haydi onu bana verin! Silahı bana geri verin!

PAW
PAW
PAW
33

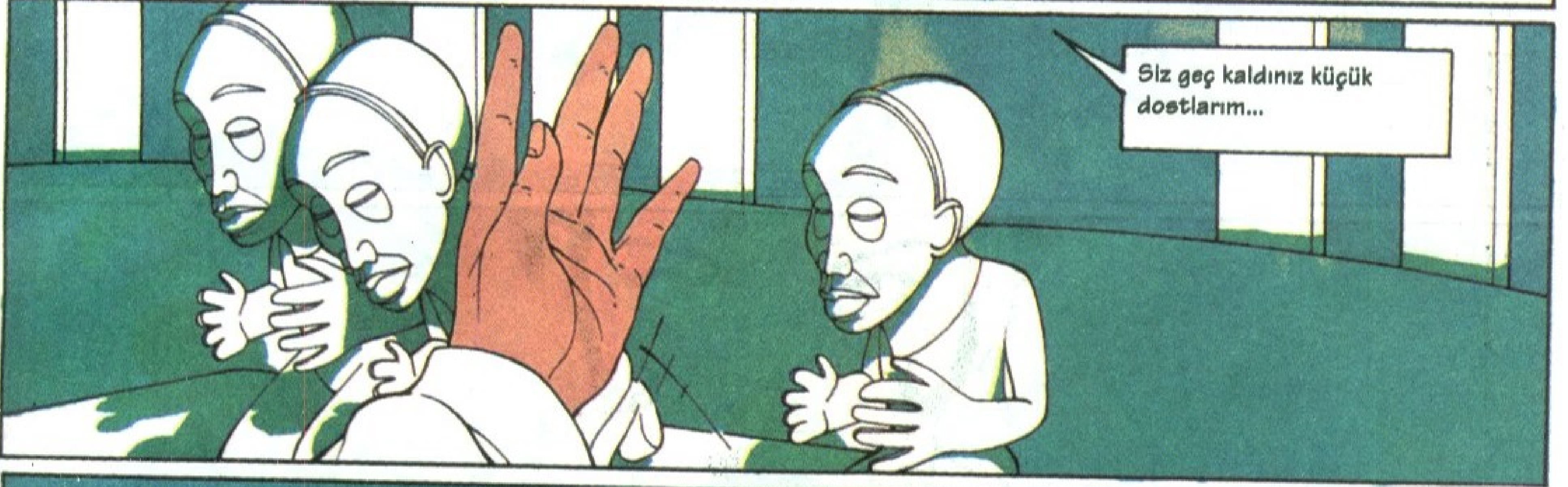

İki küçük zenci güneş altında oturdular. İçlerinden biri
güneşte kavruldu geriye biri kaldı.

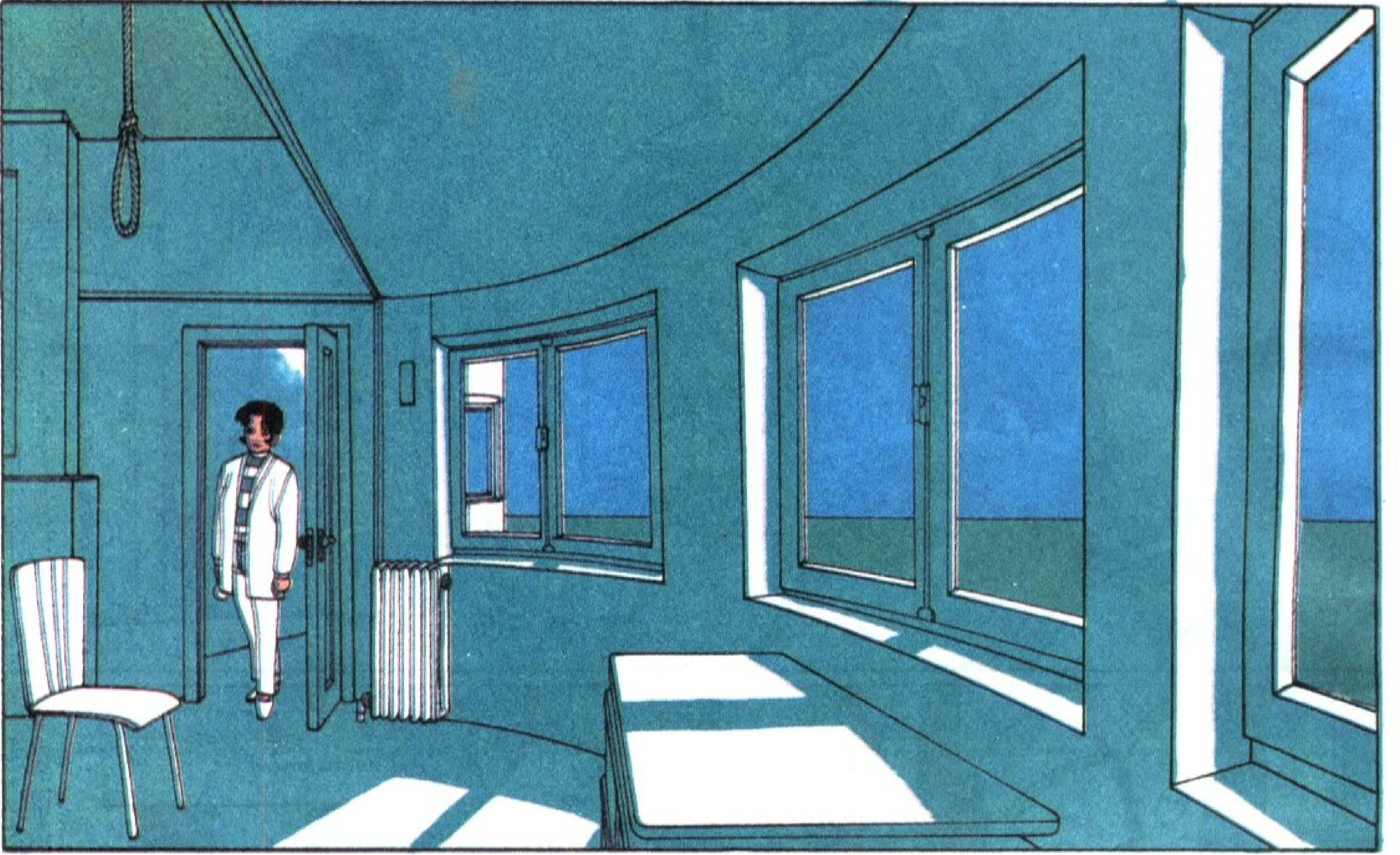

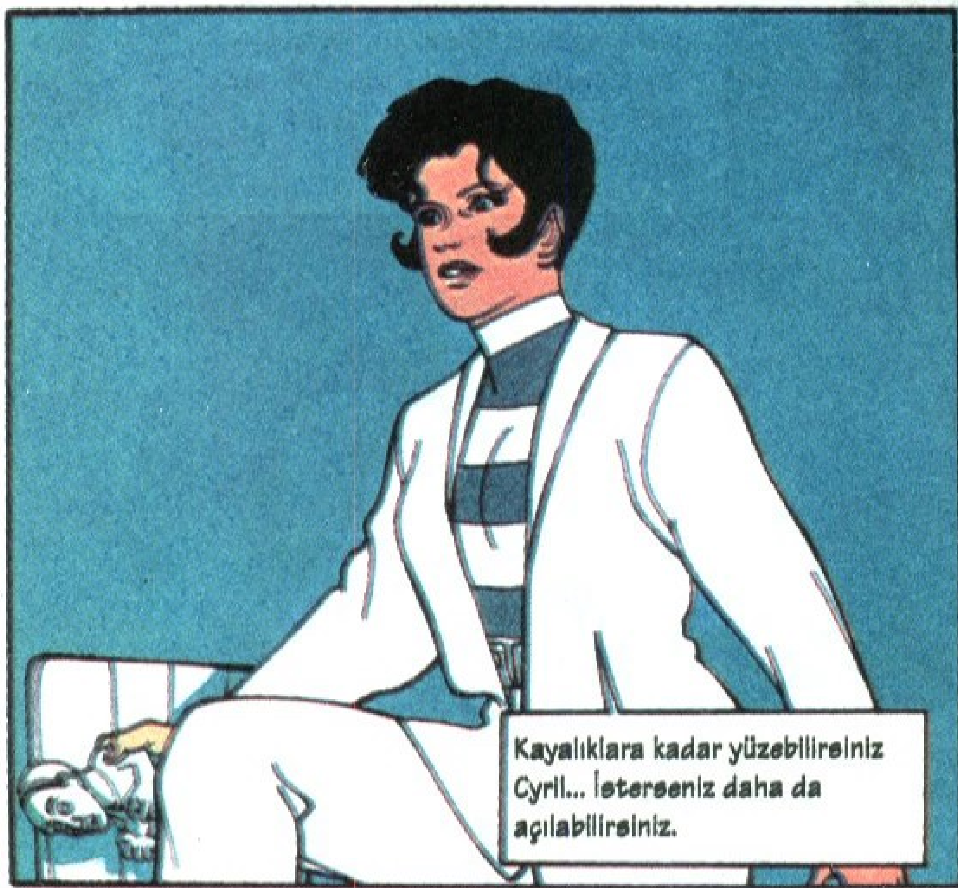

Siz geç kaldınız küçük dostlarım...

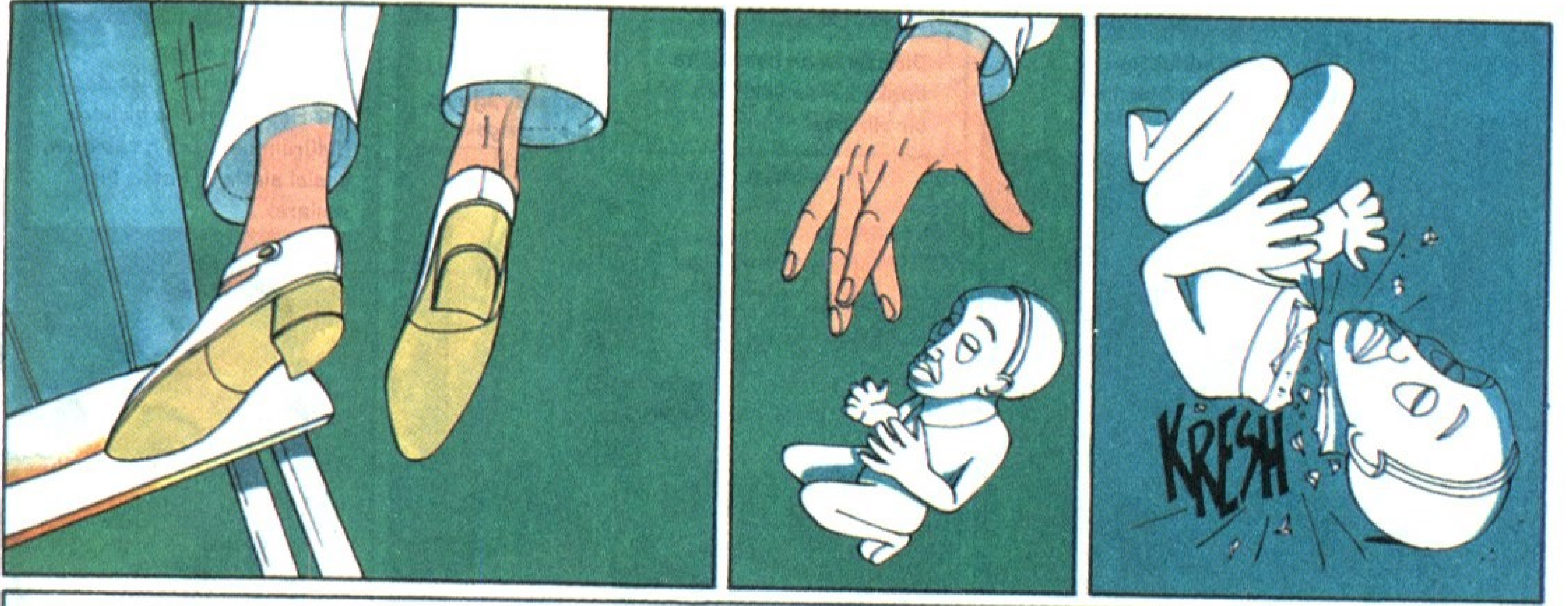

Benimle gel küçük. Oyunu biz kazandık... Bu oyunu biz kazandık... Onlar bizi ele geçiremediler! "Bir küçük zenci tek başına kaldı..." nasıl bitiyordu?.. Aaa evet! O evlendi ve geriye hiçbiri kalmadı!"
35.

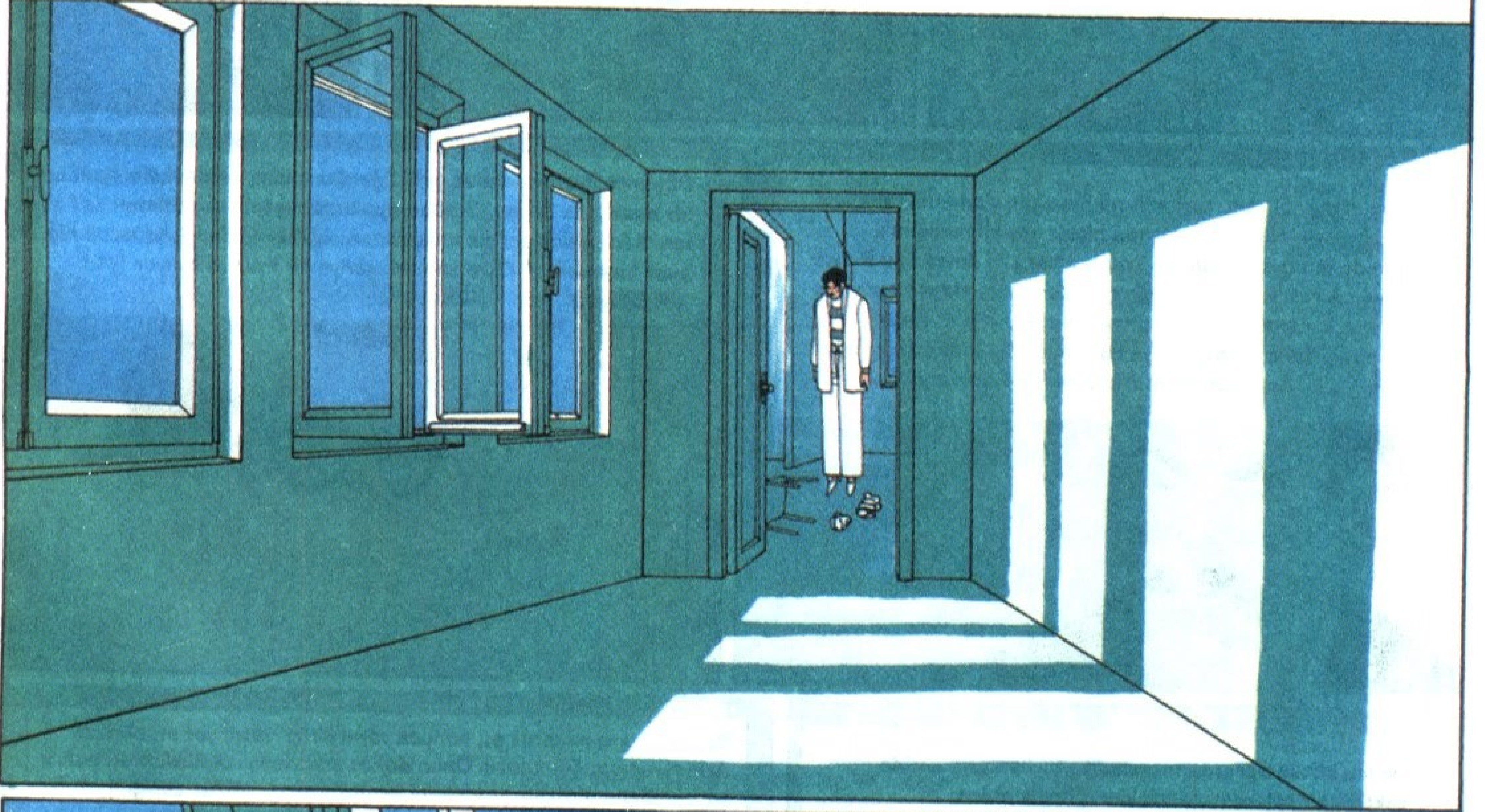

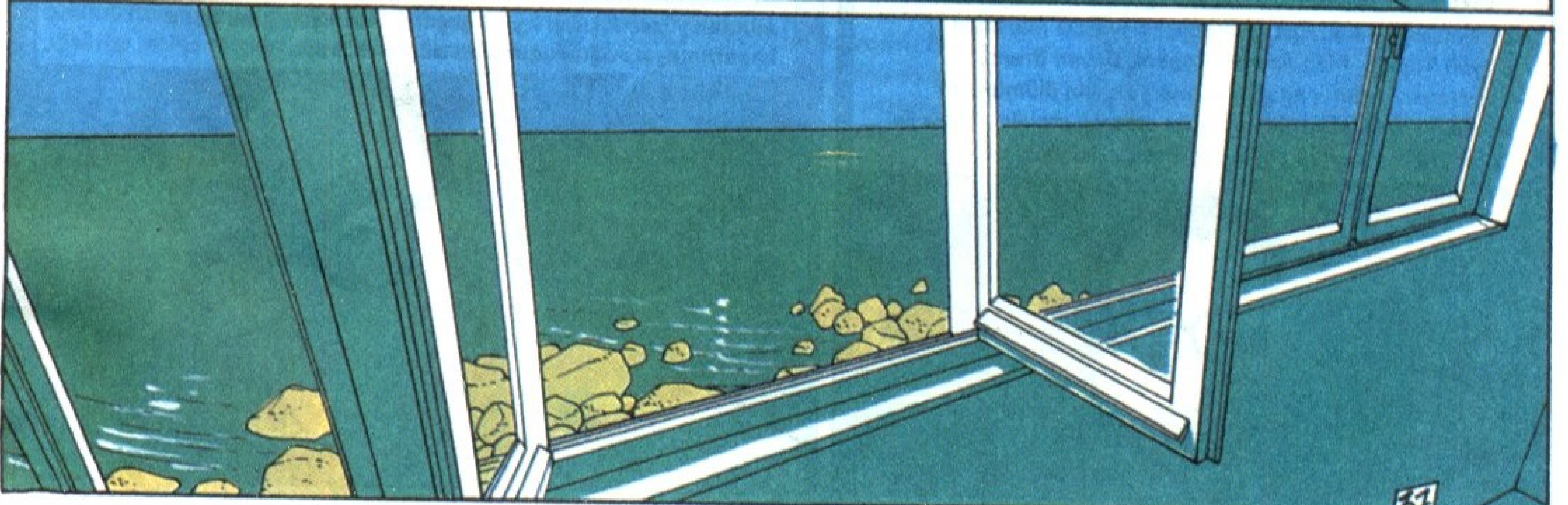

Kayalıklara kadar yüzebilirsiniz
Cyril... İsterseniz daha da
açılabilirsiniz.

Bunu senin için
yaptım, Hugo... Sen
neden beni istemedin,
suçladın?.. Neden?

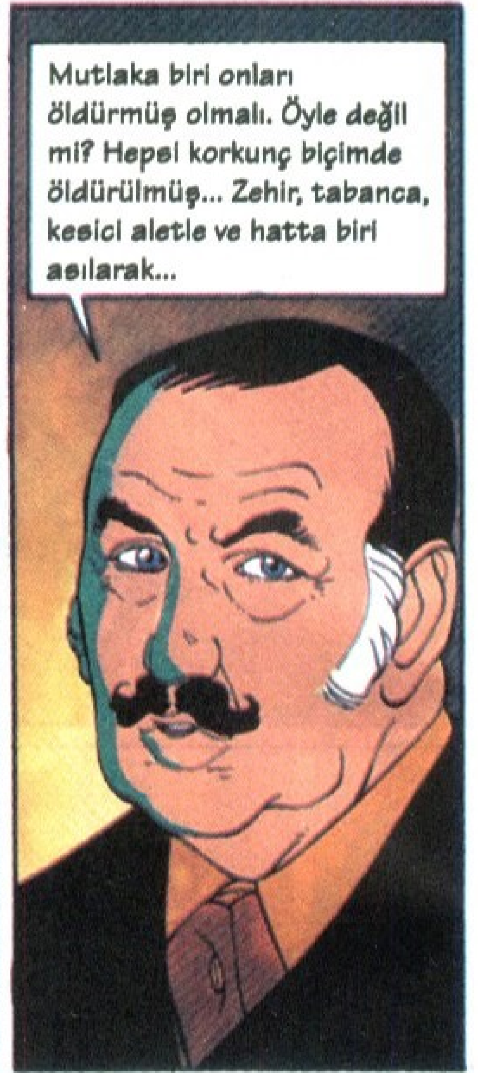
Bir küçük zenci tek başına kaldı. Gidip
kendini astı geriye hiç kimse kalmadı.

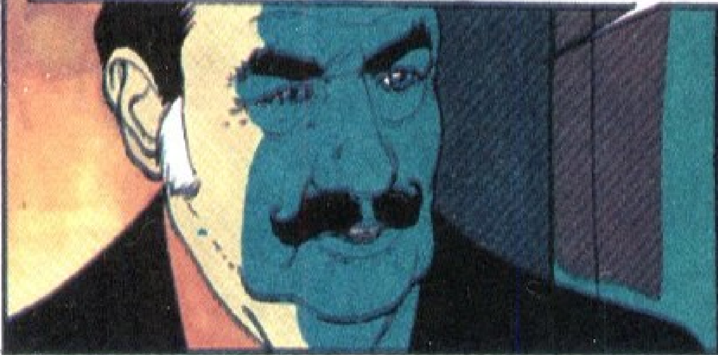

Sayın müfettiş Maine, bu inanılmaz bir hikaye!

Bir adada on ceset... Ve başka kimse yok! Tam bir bilmece!
Hımm... Ve bütün bu olanlara rağmen, bu bir gerçek!

Mutlaka biri onları öldürmüş olmalı. Öyle değil mi? Hepsi korkunç biçimde öldürülmüş... Zehir, tabanca, kesici aletle ve hatta biri asılarak...

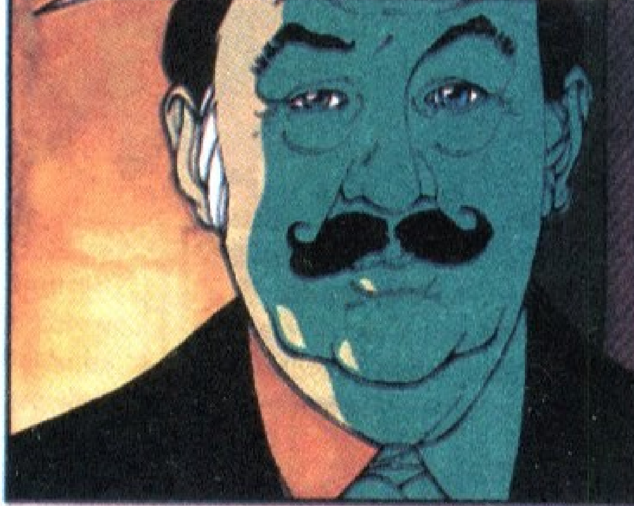

İşin en etkileyici yanı, kurbanların hepsinin vicdanını rahatsız eden bir şeyin olması. Hakkında hiçbir şey bilmediğimiz katilin de fanatik bir adalet uygulayıcısı gibi davranışı! Bu var olmayan A.N.O'Nyme'in de, cinayet tarihinin, aldatmacayı en kusursuz kullanan zanlısı! Ve nasıl olduğunu bilmiyorum, ama, sanki buharlaşıp havaya karışmış! Olağanüstü bir büyü yapılmış gibi. Ama bunun, mutlaka bir açıklaması olmalı...

Düşünebiliyor musunuz şef? Eğer bu adam, teknesi olmayan bir adada da idiyse. Oradan ayrılamamıştır. Kurbanların bıraktıkları notlara da bakılırsa, A.N.O'Nyme Zenci Adası'na hiç ayak basmamış. Eh, o zaman, geriye bir ihtimal kalıyor. İşte: A.N.O'Nyme, o on kişiden biriydi!

Durumu bütün açılardan inceledik. Kurbanların geride bıraktıkları notlardan, tuttukları günlüklerden, cinayetlerin şu sırayla işlendiğini biliyoruz: Marston, Bayan Rogers, Mac Arthur, Rogers, Bayan Brent, Wargrave. Armstrong günlüğüne, yargıcın ölümünden sonra, Vera Claythorne'nun gece evi terk ettiğini, Blore ile Lombard'ın da onun peşinden gittiklerini yazmış...

Bu detaylara bakarak şu sonuca varabiliriz: Hatırlıyor musunuz? Armstrong boğulmuştu. Onun dokuz arkadaşını öldürdükten sonra bir bunalıma girdiğini ve kendini denize atarak intihar ettiğini ya da adadan yüzerek karşı kıyıya geçmek istediğini, ama bunu başaramayıp boğulduğunu da düşünebiliriz...

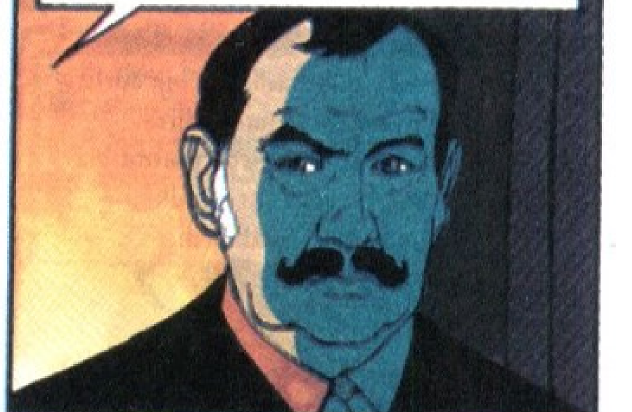

Bu sonuç bir noktaya dayanıyor. Adli tabib adaya 13 Ağustos sabahı ulaştı. Onun, bize kesin olarak söylediği tek şey, bu insanların en az otuz altı saat önce ölmüş oldukları.

Doktor, Armstrong'un cesedinin sekiz - on saat kadar suda kaldığını tahmin ediyor. Armstrong'UN 10 Ağustos'u 11 Ağustas'a bağlayan gece boğulduğunu, çünkü kabaran denizin onun cesedini 11 Ağustos günü saat 11'e doğru kıyıya attığını, o sırada fırtınanın dinmiş olduğunu ve ondan sonraki gelgitlerin daha hafif olduğunu da ondan öğreniyoruz.

Siz, Armstrong'un kendini suya atmadan önce, diğer üçünü öldürdüğünü mü sanıyorsunuz? Yanlış. Çünkü Armstrong'un cesedi, denizin, kıyıda ulaşabildiği yerden daha ileriye çekilmişti! İşte aydınlatılmış bir nokta! Armstrong öldükten sonra da adada canlı birileri vardı!

11 Ağustos sabahı Armstrong boğulmuştu. Geriye üç kişi kalıyordu: Lombard, Blore ve Vera Claythone. Lombard tabancayla vurulup öldürülmüştü. Onun cesedi, Armstrong'un cesedinin yanında yatıyordu. Vera odasında asılmıştı ve BLore taraçada yığılıp kalmıştı. Başı, pencereden üzerine düşmüş olabilecek, ağır bir saatle ezilmişti.

Şimdi, bu olayları, ayrı ayrı ele alalım. Varsayalım ki, Lombard önce saati Blore'un üzerine doğru itti, sonra genç kıza uyuşturucu bir şeyler içirip onu astı, sonra da gidip deniz kenarında tabancayla intihar etti... Bu durumda kim tabancayı onun elinden almış olabilir? Biz silahı Wargrave'ın odasının önünde bulduk!

Şef, ben sizin, Vera Claythone'nun Lombard'ı öldürdüğünü, tabancayı evin içine taşıdığını, saat Blore'un üstüne düşürdükten sonra, odasında bir iskemlenin üstüne çıkıp, kendini asarak intihar ettiğini söyleyeceğinizi tahmin ediyorum. İskemlenin üzerinde de ayakkabısında olduğu gibi kum taneleri bulduk. Bu bizim, onun iskemleye çıkıp, kendini astığını ve ayağıyla vurup iskemleyi devirdiğini düşünmemizi sağlıyor...

Oysa, bu iskemle, duvara dayalı duruyordu. Vera öldükten sonra, başka biri tarafından kaldırılıp yerine konmuş olmalı. Geriye Blore kalıyor. Eğer, siz bana, o Lombard ile Vera'yı öldürdükten sonra dışarı çıkıp saati başına düşürüp intihar etmiş diyecek olursanız, ben size inanmam. Kimse bu şekilde intihar etmez. Ayrıca, biz, Blore'un da bu kadar adaleti sağlamaya meraklı olmadığını da biliyoruz.

Şef, buna karşılık, o adada başka biri olmalı... Bu kişi, cinayetleri işledikten sonra ortalığı düzeltmiş olmalı. Ama nereye saklanmış olabilir? Ve nereye gitmiş olabilir? Sticklehaven'de oturanlar, kurtarma filikası gelmeden önce, kimsenin adadan ayrılamayacağını söylüyorlar... Ama bu durumda...

...Ama bu durumda katil kim?

Çok karmaşık bir yapıya ve güçlü bir hayal gücüne sahip bir insanım... Çocukken, önemli bir belgenin, bir şişenin içine konup, okyanus dalgalarına bırakıldığı, denizci hikayelerine merak salmıştım... İşte bu yüzden, Zenci Adası'nda bulunan on cesetle ilgili esrarın, bir gün, aydınlanabilmesi için ben de bu yolu seçtim.

Gençliğimin ilk dönemlerinden itibaren, ölümleri görmekten ya da öldürmekten zevk almaya başlamıştım. Buna karşılık, bir çelişki gibi gözükse de, çok gelişmiş bir adalet duygusu içime işlemiş gibiydi.

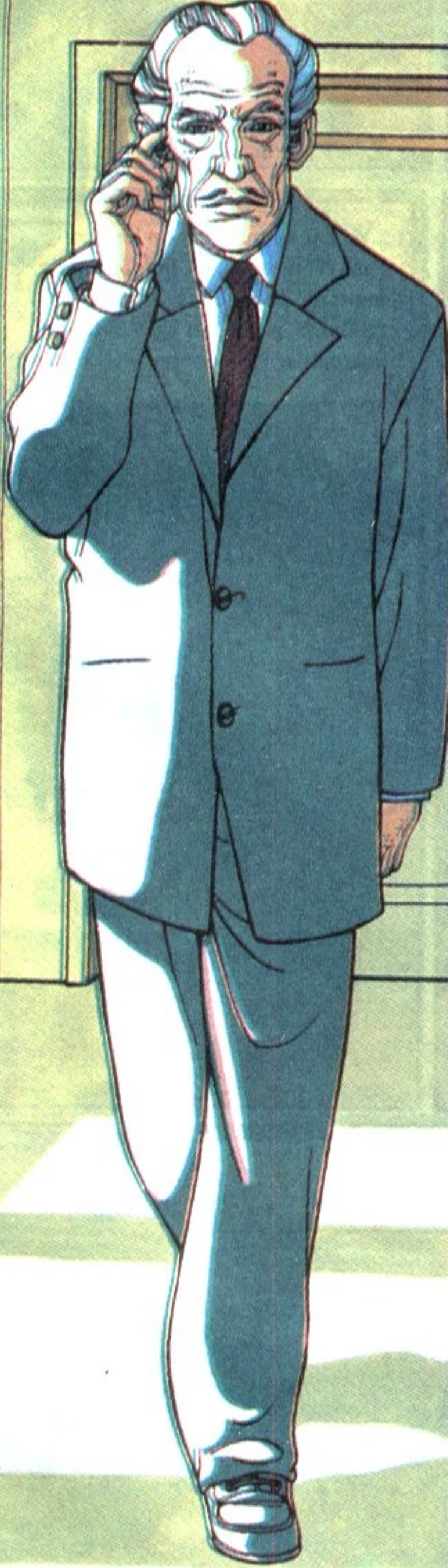
Bir masumu sanık sandalyesinde görmek bana haz vermiyordu. Benim mahkum ettiğim bütün zanlılar, kendilerine isnad edilen cinayetleri işlemiş suçlulardı. Edward Seton olayında da durum böyleydi. Seton yaşlı bir kadının güvenini istismar edip onu öldürmüştü.

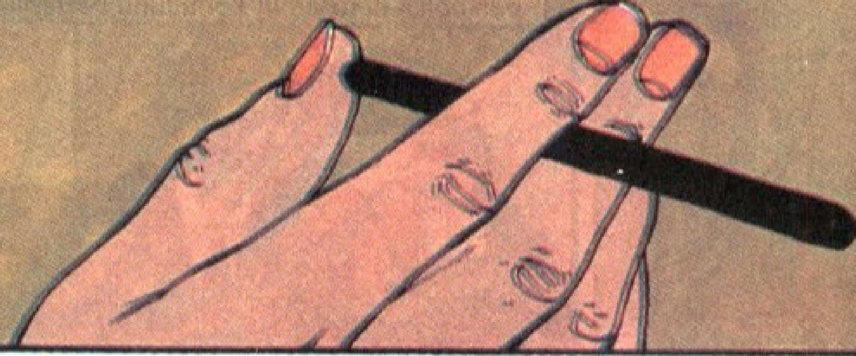
Kafamda, saplantı halinde, bir türlü atamadığım bir düşünce belirdi. Öldürmeye karar vermiştim, ama biz kez değil. Birçok kez. On küçük zencinin rondu başlayabilirdi.

Kurbanlarımı aramaya başladım. Doktor Armstrong, alkolik bir doktordu. Ameliyat ettiği bir kadının ölümüne sebep olmuştu. Üyesi olduğum kulüpteki yaşlı emekli subaylar sayesinde, General Mac Arthur'u bulmuştum.

Phillip Lombard'ın olayını ortaya çıkardım. Rogers'larınkini de. Emily Brent ile hizmetçisi, Marston'un kazası da ortaya çıkarttığım olaylar... Blore'a gelince, ben zaten Landor davasını biliyordum...

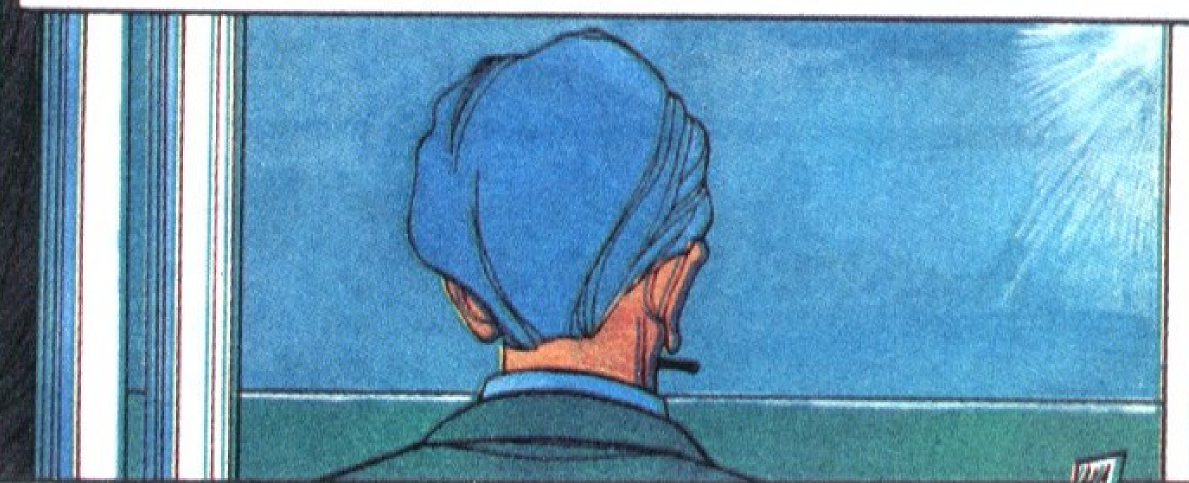
Son olarak Vera Clathorne olayını, yaptığım bir seyahatte Atlantiği geçerken öğrendim. Hugo Hamilton adında biri, bana bu olayı anlattı. Bana onuncu kurban gerekiyordu...

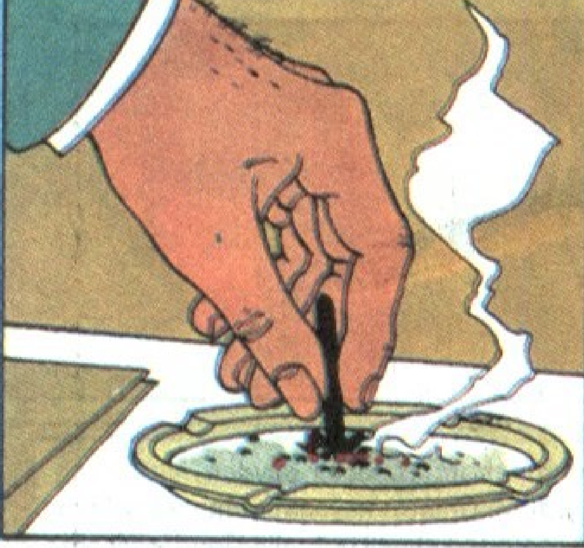

Hemen orada aklıma bir şey geldi. Acıyla ve yavaş yavaş sona erecek sağlıksız hayatımı sona erdirmeye karar verdim. Onuncu kurban ben olacaktık... Zenci Adası'nı satın aldım. Hayali bir kişilik yaratıp, bay O'Nyme adını kullanarak, kurbanlarımın her biri için ayrı bir tuzak hazırladım. Çok titiz bir çalışmayla, misafirlerimin hangi sıralamaya göre öldürüleceklerini belirledim...

Marston ile bayan Rogers ilk kurbanlardı. Marston'un kadehine ve Rogers'ın karısına götürdüğü brendiye bir az siyanür koydum. Mac Arthur acı çekmeden öldü. Benim geldiğimi duymamıştı. Planıma göre bu aşamadan sonra, bir suç ortağına ihtiyacım olacaktı! Bu Armstrong'du.

Ben, ona, katili yakalamak için bir plan yaptığımı anlattım. O, hiçbir şeyden şüphelenmedi. 10 Ağustos sabahı Rogers'ı öldürdüm. Onların heyecanından yararlanıp Lombard'ın tabancasını ele geçirdim. Kahvaltı sırasında kolaylıkla Emily Brent'e bir doz siyanür yapabildim. Yaban arısının odaya girmesi benim planımda yoktu, ama sonuç beni eğlendirdi...

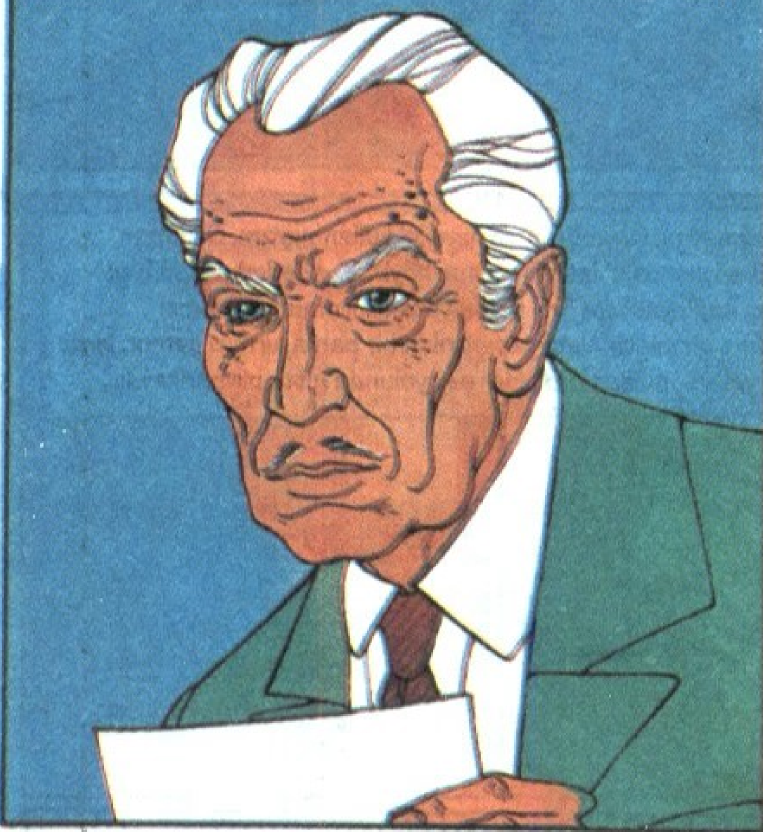

Tabancayı bulamayacakları bir yere saklamıştım. Siyanürün de hepsini kullanmıştım. O zaman, Armstrong'dan, onlara benim öldüğümü söylemesini istedim. Ona, böylece, diğerlerini öldüğüme inandırıp, benim de rahatlıkla dolaşmamı sağlayabileceğini, katile tuzak kurmama yardımcı olabileceğini anlattım. Bu, onunda, hoşuna gitmişti: Alına yapıştırılan bir parça kırmızı çamur, biraz yün ve kırmızı bir perde mizansenim için yeterli malzemeydi. Her şey yolunda gitti, bir harikaydı...

Armstrong da, rolünü çok başarılı bir biçimde oynamıştı. Beni odama taşıdılar. Ve ondan sonra, benden kuşkulanmadılar. Böylece ben, gece olmadan tabancayı lombard'ın odasında yerine geri koydum. Sabahın ikisinde, Armstrong'la kayalıkların ucunda randevum vardı. Onu birden itince dengesini kaybetti...

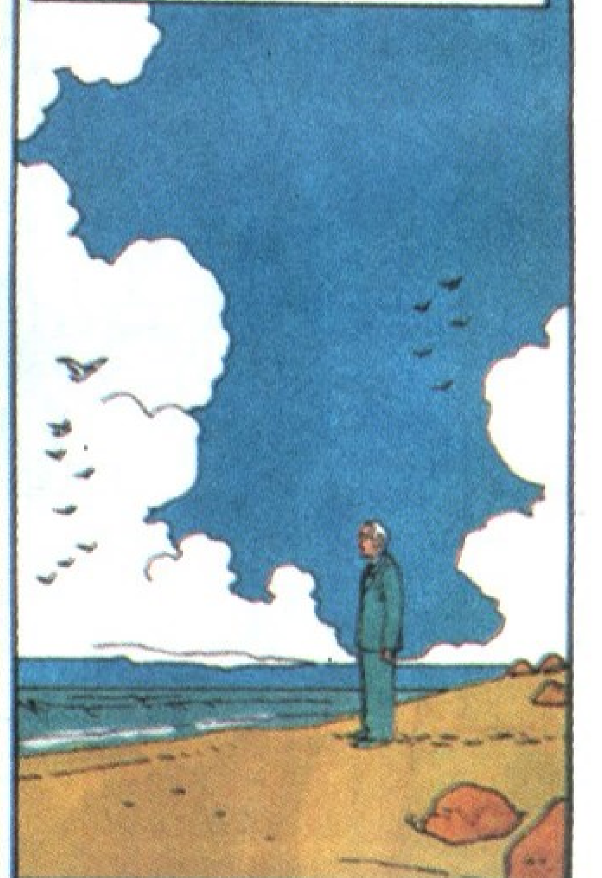

Bundan sonra, benim beklediğim an gelmişti. Adada üç kişi kalmıştı... Ben, onları evin pencerelerinden izliyordum...

Blore'un tek başına geldiğini görünce, pencerenin kenarında duran saati aşağıya ittim. Sonra Vera'nın silahı Lombard'ın üzerine boşalttığını gördüm. Hemen ardından, Vera'nın odasındaki mizanseni hazırladım. Ve bu psikoojik deneyimin sonucunu bekledim.

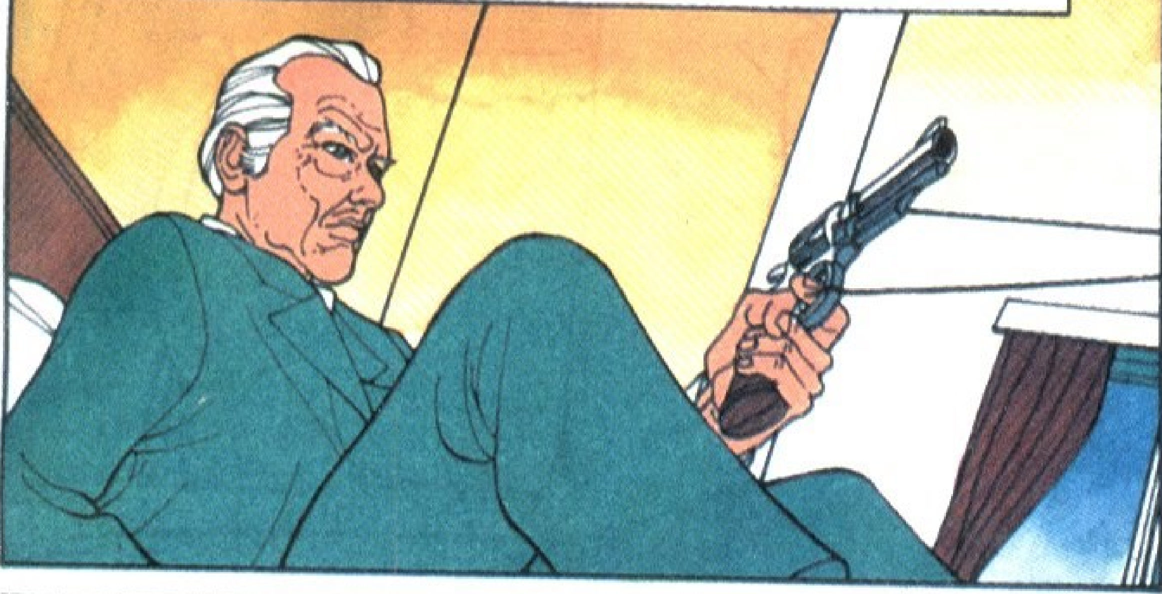

Sinirli oluşu, ortamın ipnotik gücü ve geçmişte işlediği suçtan ötürü duyduğu pişmanlık, benim tahmin ettiğim gibi onu intihara sürükleyecek miydi?.. Hiç yanılmamıştım.

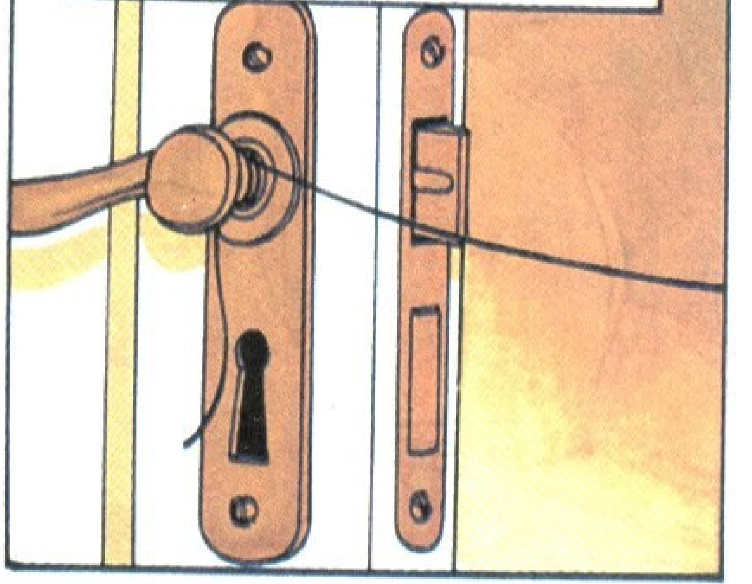

Ve şimdi sıra son cinayete gelmişti. Benim hikayem sona ermişti. bunları yazdığım sayfaları, iyice kapatılan bir şişenin içine koyduktan sonra denize atacaktımb Neden? Düşünürü ANONİM olan esrarengiz bir cinayet işlemek tutkusuyla yanıyordum. Ama yalnızca sanat, beni tatmin edemezdi. Bütün sanatçılar başarıya susamışlardır...

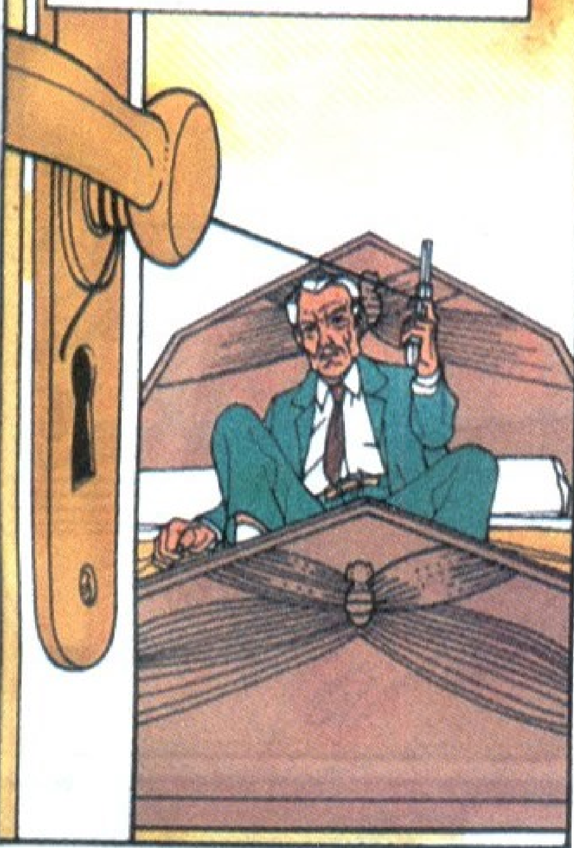

Bu itirafı yaparken de, Zenci Adası'nın esrarının çözülemeyeceğini umuyorum. Ama, belki, polis benim sandığımdan daha da akıllıdır...

...Ve adada bulunan on kişiden katil olmadığını, bu masumun da, mantıklı düşününce, adaleti sağlamaya çalışan katil olduğunu bulabilirler.

Ayrıca, alnımda kurşunun bırakacağı iz, Kabil'in izi değil mi?

Söyleyebilecek çok az şeyim kaldı. Şişenin içine konmuş mesajımı, okyanusun dalgalarına teslim ettikten sonra, yukarı çıkıp yatağıma uzanacağım.

Kelebek gözlüğümün uçlarına ince bir siyah ip bağladım... Bu, uzun ince bir lastik iplik...

Öbür ucunu da, çok sıkmadan, kapının tokmağına doladıktan sonra tabancayı bağlayacağım.

Bir mendille koruyacağım elim, tetiğe bastıktan sonra yana düşecek.

PAW

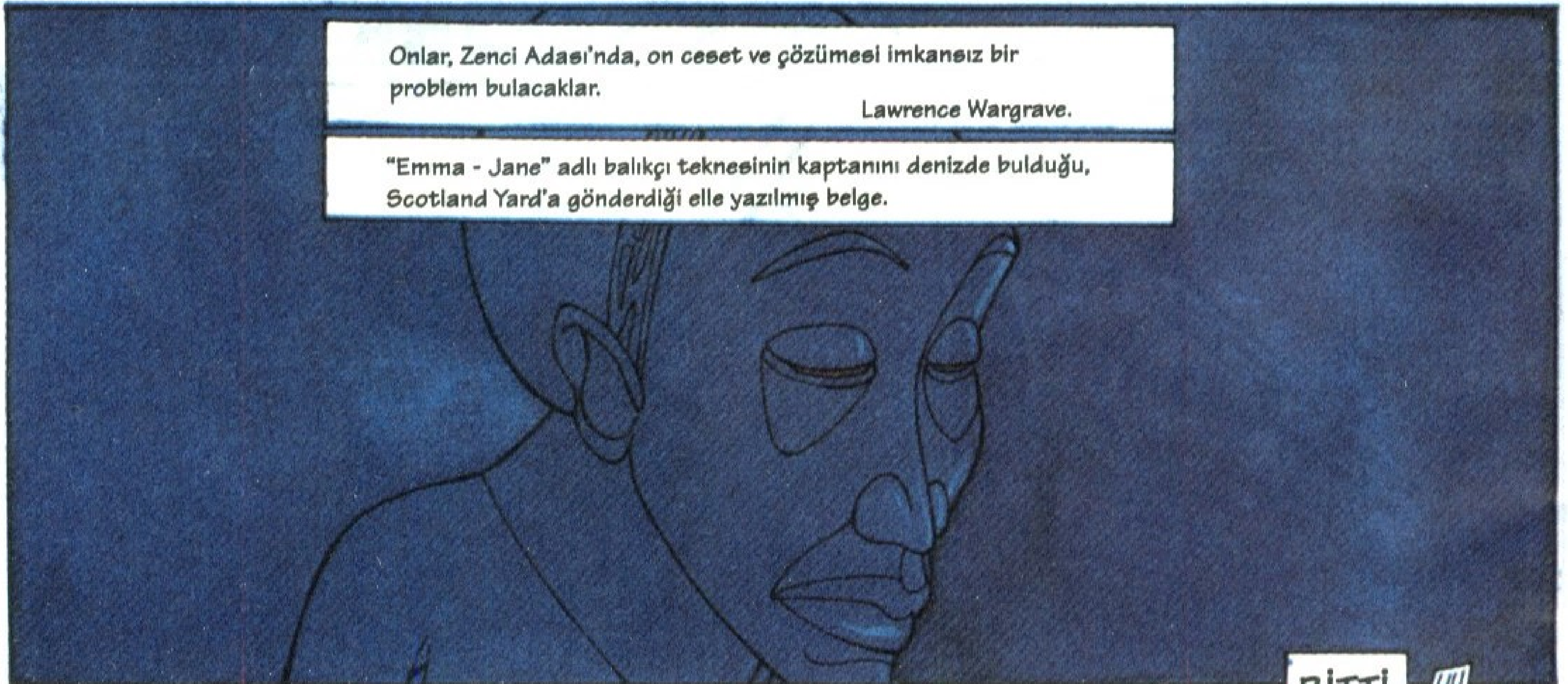

Tabanca, gevşeyen lastik ip tarafından çekilecek ve böylece tabanca benden uzak bir yere düşecek.

Beni, alnımda bir kurşun yatağıma uzanmış durumda bulacaklar.

Bizim ölüm saatlerimizi tespit etmeleri mümkün olmayacak.

Onlar, Zenci Adası'nda, on ceset ve çözümesi imkansız bir problem bulacaklar.
Lawrence Wargrave.
"Emma - Jane" adlı balıkçı teknesinin kaptanını denizde bulduğu, Scotland Yard'a gönderdiği elle yazılmış belge.
BİTTİ

Agatha Christie